

ŠPORT

U "Toronto Star"-u od 14. lipnja 1998 reporter iz Francuske je u članku "Jamaicans not in France to go partying" rekao "Croatia has a team of supremely talented players who previously played for Yugoslavia... iCroatia is favoured to win the game and move through to the round of 16, but Jamaica will have the crowd behind it." Hm, nisam čak sigurna ni u to zadnje "... crowd behind it!", jer trebalo se samo malo baciti pogleda na tribine i vidjeti tisuće hrvatskih barjaka, kapa, majica i svih onih koji su se bili u nekoj kombinaciji šahovnice, pa vidjeti što su hrvatski navijači. Moram priznati da sam se tada sjetila košarke u Kanadi, kad smo svi bili zavijeni u barjake, sa naslikanim obrazima i ushićenjem u očima. Isti takvi su danas bili mnogobrojni navijači u Francuskoj - s hrvatskim barjacima i poklicima našim dečkima. Svatko od nas gotovo sve bi dao da je mogao biti danas u Francuskoj i da bude prisutan na ovako izvrsnoj utakmici.

Rezultate znate - 3:1, jasno za nas. Golove su postigli Stanić, Prosinečki i Šuker. Stanićev gol je bio tako iznenađujući da je publika na kratko zanijemila - a onda se je prolomio oduševljen poklik hrvatskih navijača - Hrvatska, Hrvatska !!! Hrvatska je dominirala na terenu, imala loptu više nego Jamajka, ali ni Jamajka nije bila loša, dapače bili su izvrsni. Očito je bilo da je samo trenutak nepažnje donio gol u zadnjim minutama prvog poluvremena, pa su naši nogometaši i, jasno trener Blažević, shvatili na brzinu da se koncentracija ne može uopće smanjiti. Od svih golova najljepši je bio onaj - bar za mene - koji je zabio Prosinečki, koji je u nevjerici digao ruke, i licem pokazivao upravo čuđenje - fantastičan gol iz kuta, no mi smo imali manju diskusiju, jer ja mislim da mu je pomogla ruka igrača Jamajke.

Rečeno je da je Šukerov gol napravio da se dobro čuju mnogobrojni hrvatski navijači. Sve do posljednje minute - čak je i utakmica bila izgleda produljena - naši nogometaši su igrali srcem i ponosom, jer ova utakmica je povjesna - po prvi put na svjetskom prvenstvu igraju naši momci pod hrvatskim barjakom, uz hrvatsku himnu s tisućama oduševljenih Hrvata na stadionu, u domovini i po cijelom svijetu.

Prenos utakmice sam slušala na TNN stanici, i žao mi je što komentator nije mogao sakriti da mu naši nogometaši baš nisu dragi. Njegovi komentari o Šukerovoj boli i u stvari njegovo razmišljanje dali se je možda Šuker pretvarao zaista nije bilo na mjestu, i to mi je kao i neki drugi, niski komentari službenih komentatora pokvarilo izvrsnu utakmicu. Moramo priznati, da su i jedna i druga momčad bile odlične, no lopta je okrugla i naši dečki su favoriti - čak i Toronto Star to kaže. Iako naši nogometaši nisu iskoristili sve prilike (a neke su bile upravo nevjerovatne), naši dečki su bili su upravo onakvi kakvi smo mislili da će biti - savršeni. Jedan od komentatora je rekao nešto zanimljivo na kraju, i ostavljam ovu rečenicu za kraj "Croatia celebrates its return to the world stage by beating Jamaica 3 1". On i ne zna koliko je u pravu - danas su naši nogometaši ponovo stavili ime Hrvatske u centar svijeta s fantastičnom utakmicom! Bravo, dečki !!!! (VK)

Modern Age Plastics Inc.

Custom Plastic Fabrication Specializing in Acrylics:

Designing, CNC Machining, Computerized
Vinyl Signs, Point of Purchase Displays
For more information: Please call Stan Trtanj

Tel: 416-675-2955 Fax: 416-675-2965
50 Fasken Dr. Units #2,3,4,5,
Etobicoke, Ontario, M9W 1K5

TRAVEL SERVICE LTD.

3045 SOUTH CREEK ROAD, UNIT 1
MISSISSAUGA, ONT., CANADA L4X 2X6

JOHN LONCARIC
President

CHILDREN'S EDUCATION TRUST OF CANADA

Najmoderniji i najefikasniji
program štednje za buduće
školovanje djece.

- privilegije za income tax
- odobren od kanadske vlade i Revenue Canada - siguran i garantiran
- najveći povratak novca bez rizika
- mogućnost prijenosa na bilo koje dijete do 21 godine starosti
- popularan poklon od roditelja, baka, djedova, kumova i drugih

Za više informacija
nazovite (416) 242-7727

DOREEN S. HERCEG, E.C.E.
Associate Director

Cijena: \$1.00

No. 13 - 15.VI, 1998

ISKRA

Kanadsko - Hrvatski Vjesnik • Canadian Croatian Journal
(bivši "CIRKULAR" Za Toronto i okolicu)

U OVOM BROJU:

- Urednica piše 2
- Vijesti iz Toronta 3
- Vijesti iz Hrvatske 4
- Vijesti na Engleskom 5
- HINA 6
- Velečasni Gjurani 7-10
- Lijepa Naša 11-12
- Politics 13-17
- O Marjane... 18
- Svečanost u Ottawi 19
- Dogodaji u Zajednici 20
- Motrišta 21
- Svaštice 22
- Zdravlje 23
- Šport i Oglasi 24

Hrvatska ulica u Torontu, Ontario

Hrvatska

ISKRA

(Bivši "CIRKULAR" za
Toronto i okolicu)

Kanadsko - Hrvatski Vjesnik
Canadian Croatian Journal

Adresa: 1137 Centre Street
Thornhill, Ontario I4J 3M6

Telefon: (905) 738 - 0053
Fax: (905) 738 - 9221

Pretplata: \$50.00 godišnje
Pretplata se može uplatiti
kod Glavnog Urednika ili
u bilo kojoj Hrvatskoj
Kreditnoj Zadrugi
pod brojem 274-2403

OGLASI
Cijena oglasa u
veličini posjetnice:
Polugodišnje - \$50.00
Godišnje - \$100.00

Glavni i Odgovorni
Urednik :
Valentina Krčmar

POZOR !

Molimo vas da se pretplatite na
"Hrvatsku ISKRU", jer s time
pomažete naše napore kako bi
tiskali nama toliko potrebne
novine sa vijestima iz Toronta i
okolice, vijesti iz svijeta i
Hrvatske;
i druge kulturne
i športske vijesti.

Urednica piše :

U ovom broju HRVATSKE ISKRE donosimo Vam razne članke - po običaju političke, o ljepoti Hrvatske, malo o zemljopisu, malo o književnosti, malo hrvatske poezije, komentare, svaštice, humor, slike Hrvatske - svega po malo. Osim toga danas Vam donosimo i razgovor s vel. Gjuranom, prijateljem od koga se polako opraštamo.

Vjerojatno se pitate zašto se mi u HRVATSKOJ ISKRI tako rano opraštamo od vel. Gjurana, jer on ne odlazi sada, već nešto kasnije. Eto, jednim odgovorom riješit ćemo u stvari dva problema. Moj suradnik i ja ne ćemo biti u mogućnosti da izdamo idući broj HRVATSKE ISKRE u uobičajeno vrijeme, kroz iduća dva tjedna, već ćemo se vidjeti tek za mjesec dana, pa zato sada u ovom broju želimo poslati naše najbolje želje čovjeku kojeg veoma cijenimo, vel. Gjuranu. Ja ću se nalaziti u Zagrebu na Saboru - sastanku Koordinacionog Odbora svih AMCA-i svijeta, a moj suradnik, ing. Butković, isto će tako biti veoma zaposlen. Ova mala pauza je - recimo - naš zasluženi ljetni godišnji odmor.

Ovo vrijeme u Hrvatskoj iskoristit ću vrlo korisno - opet ću puno putovati - nadam se. Posjetit ću svoje rodno mjesto u Slavoniji, koje nisam vidjela nikada - bar ne svijesno - (jer su me odveli kao vrlo malu bebu u Zagreb), uživati ću u Zagrebu, posjetiti opet Vukovar, proputovati kroz Dalmaciju - malo se odmoriti na moru. Po povratku bit ću opet prepuna utisaka, događaja, osjećaja i spremna na rad - za idući broj HRVATSKE ISKRE.

U medjuvremenu, pozivam sve koji smatraju da bi se željeli uključiti u rad HRVATSKE ISKRE - postanite dopisnici, šaljite nam priloge ili članke koje smatrate zanimljivima, kritike i sve ono što smatrate da bi zanimalo druge. Isto tako trebamo reklame, jer reklame su te koje održavaju novine. Kako vidite, oglasujemo cijene reklama, koje su zaista povoljne, pa se nadamo da ćete se javiti. U slučaju da nemate ništa za reklamirati - a željeli bi malo pomoći HRVATSKOJ ISKRI - svaki dobrovoljni prilog je veoma dobro došao. Učinit ćete dobro djelo za ovu zajednicu. Hvala svakome na pomoći.

Čujemo se - to jest - vidimo se na stranicama HRVATSKE ISKRE - kroz mjesec dana. Vama, dragi čitatelji, sve najbolje i neka Vam ovo ljeto bude zaista lijepo, odmorite se malo !

Valentina

Komplementarne terapije postaju sve popularnije

Komplementarne terapije zajednički je naziv kojim se imenuju zdravstvene metode i terapije izvan tkzv. "službene" medicine.

Termin *komplementaran* je preciznije koristiti no *alternativan* *alternativno* se odnosi na "drugo" ili "drugачije nego", dok je *komplementarno* ono što je "dodano" ili ono što "dopunjuje". Komplementarni pristupi, zbog njihovog cjelovitog pogleda na čovjeka i njegovo zdravlje, predstavljaju dopunu našem redovnom medicinskom tretmanu. S druge strane, neke od terapija koje se u Sjevernoj Americi smatraju komplementarnim, dio su redovne medicinske prakse u zemljama Europe, Azije ili Dalekog Istoka. Akupunktura je, na primjer, obuhvaćena općim zdravstvenim osiguranjem na Šri Lanki i u Kini. Visoka cijena igala za akupunkturu dovela je na Šri Lanki do bizarne situacije da korisnici moraju sami kupovati igle (koje onda mogu višestruko koristiti noseći ih sa sobom na terapije), premda su akupunkturisti kao i cijena tretmana financirani kroz državne fondove. Shiatsu je, primjerice, u Japanu još od 1950-tih legitimni zdravstveni tretman (ne samo masaža), dok je u Kanadi, bivajući prisutan tek od 1972. godine, relativno "nova" i stoga komplementarna metoda.

Danas, u vrijeme kada svijet zbog upotrebe medija uistinu postaje "globalno selo", preplavljeni smo obiljem često kontradiktornih informacija u svim područjima života, uključujući zdravlje i njegovo održavanje. Znaajući da životni vijek pojedinca postaje sve duži¹, interes usmjeren unapređenju zdravlja nije samo opravdan nego i neophodan. Jedini problem jest što i kako odabrati u velikom obilju ponudjenog.

Većina komplementarnih pristupa ima dugačku tradiciju od 200, 300 ili više od tisuću godina (Aromaterapija npr.). Mnoge su od starih vještina u ovom stoljeću bile zanemarene i interes koji se sada budi često je praćen sistematskim kliničkim i znanstvenim istraživanjima koja potvrđuju ono što je bilo u tradiciji samo usmeno zabilježeno. Također, neki su od komplementarnih pristupa originalno stvoreni tijekom ovog stoljeća kroz praksu obrazovanih, kreativnih i intuitivnih pojedinaca koji su vjerovali da su na pragu boljih, jednostavnijih i djelotvornijih rješenja. Činjenica jest da sada, na kraju XX stoljeća, komplementarni pristupi doživljavaju renesansu, da se terapije umnožavaju i da je broj ljudi koji vjeruju u simultani i eksperimentalni pristup tijelu, umu i osjećajima sve veći. Naravno da u svemu tome postoje i zloupotrebe, ali se o njima dovoljno piše i biti skeptičan, osobito kada se obećaje postići rezultate za kratko vrijeme, nikada nije na odmet.

Toronto Star² objavio je krajem prošle godine fascinatni podatak o tome kako je više od 62% Kanadjana tijekom 1997. koristilo neku vrstu komplementarne terapije neovisno o tome da li je postojala naknada unutar proširenog medicinskog osiguranja ili je plaćena vlastitim novcem.

Potpuno bi logično bilo postaviti pitanje, zašto su ljudi sada više otvoreni prema novim metodama no što su bili prije? Što je

¹ Podaci za Kanadu su sada 76 godina za muškarca i 80.6 godina za žene što je trenutno najviši prosječni životni vijek u svijetu.

² Toronto Star, as of December 12, 1997

to što ovo vrijeme razlikuje od godina na početku ovog stoljeća ili sredine stoljeća?

Neki sociolozi smatraju da živimo u vremenu u kojem osjećamo zasićenje sredstvima i tehnologijom koje je čovječanstvo koristilo do sada. Ta nam sredstva nisu pomogla u onoj mjeri u kojoj smo vjerovali da hoće, a neka od njih su nam dugoročno gledajući i odmogla zbog zagađenja planete i prirodnih izvora. Svijest o tome da atmosfera, zrak, voda i zemlja nisu onakvi kakvi su prije bili, donijela je unutrašnju potrebu za "prirodnim" stvarima, hranom i materijalima, za nenasilnim (non-invasive) metodama. Interes za herbalizam i liječenje biljem (**Chinese Herbal Medicine, Western Herbology, Naturopathy, Homeopathy, Bach Remedies**), terapije vodom (**Hydrotherapy, Kneipp Therapy**) ili mješavinama ilovače i vode (**Mud Therapies**) izraz su gotovo emocionalne potrebe za očuvanjem prirodnih elemenata koji nas okružuju.

Nezadovoljstvo postojećim fizikalnim i psihološkim terapijama omogućilo je kreiranje novih, kombiniranih psihofizikalnih metoda (**Bioenergetic, Mitzvah Technique, Feldenkreis, Rolfing**) kao i primjenu drevnih manipulativnih terapija donešenih s drugih kontinenata (**Aromatherapy, Ear Candling, Iridiology, Colon Irrigation** iz Europe, **Shiatsu, Anma, Reiki** iz Japana, **Acupuncture, Tuina Massage** iz Kine itd.). "Novije" terapije, stvorene 1935-ih ili kasnije, postaju sve direktnije u izražavanju ideje o nemogućnosti tretiranja tijela bez rehabilitacije uma i obrnuto. Ovisno o primarnom mediju koji koriste, neke od njih su više usmjerene memoriji tijela (**Polarity, Cranio-Sacral**) a druge mentalno-emocionalnim blokovima (**Neurolinguistic Programming or NLP, Core Belief Engineering, Rebirthing**).

U nekoliko narednih članaka naš bi cilj bio predstaviti neke od komplementarnih metoda one koje smo iskušali, one o kojima smo čitali ili slušali, one u kojima smo trenirani i koje primjenjujemo u našoj klinici. Nadamo se da će predočene informacije kao i naše osobno iskustvo i vama pomoći u orijentaciji i izboru. Isto se tako nadamo da ćemo uspjeti pokazati kako nema "ispravnih" ili "neispravnih" pristupa. Ono što može biti ispravno odnosno neispravno samo je osobni stav terapeuta. Osobni interesi nikada ne bi smjeli ugroziti interese klijenta ili dugoročnu dobrobit terapije. Brza rješenja ne postoje. Na isti način na koji su bile potrebne godine i godine da bi tijelo raslo i razvilo se, tako je potrebno i vrijeme da bi tijelo oslabilo ili izgubilo sposobnost prirodnog koordiniranja unutrašnjih procesa. Zbog istog razloga, neovisno o izboru terapije, našem je tijelu i umu potrebno i vrijeme za ponovno pronalaženje zaboravljene ili izgubljene unutrašnje ravnoteže, za povratak zdravlju.

Eliana Trinaistić, BA,S.T.

Eliana Trinaistic je rođena u Rijeci gdje je diplomirala Hrvatski jezik i književnost 1990. godine. Trenutno zivi i radi u Torontu kao Shiatsu Therapist, Reiki practitioner i Rebirther. Za dodatne informacije mozete zvati "HealMe Therapies" na 416/761-0135 (Toronto location), 416/876-0896 (Mississauga location) ili poslati e-mail na adresu: estrin@pathcom.com

SVAŠTICE

Da li znate?

- da u Zagrebu ima čak 13 kazališta ? Hrvatsko Narodno Kazalište, Dramsko kazalište Gavella, Gradsko kazalište komedija, Satiričko kazalište "Kerempuh", Scena "Vidra", Zagrebačko kazalište mladih, Teatar itd., Off teatar Bagatella, Kazalište Trešnja, Zagrebačko kazalište lutaka, Dječja scena "Ribica", Kazalište "Mala scena", i Gradsko kazalište "Žar ptica".

- da na Nacionalnom parku Brijuni ima 150 vrsta ptica - 680 vrsta biljaka - 14 hotela i vila, tvrđave i mletački kaštel, i 14 otoka - Sv. Marko, Okrugljak, Gaz, Supin, Supinić, Sv. Nikola, Mali Brijun, Veli Brijun, Galijski, Grunj, Vanga, Madona, Jerolim i Kozada.

- da u Dubrovniku postoji dubrovački simfonijski orkestar, koji održava simfonijske koncerte s dubrovačkim i poznatim hrvatskim solistima, ali i mješovitim zborom "Libertas". Glazba koju ovaj orkestar njeguje, u najvećoj mjeri, je određena jedinstvenim dubrovačkim povijesnim ambijentom prepunim neprocijenjivog umjetničkog blaga, a ponaosob iznimno bogatom, sedam stoljeća starom, glazbenom tradicijom. Koncerti se održavaju u vlastitoj koncertnoj dvorani, Franjevačkoj i Dominikanskoj crkvi. Informacije na tel 417-110.

OBAVIJEST ZAJEDNICI

Upravo je iz tiska izašao "Gaudeamus", glasilo AMCA-e. Ovaj poseban, jubilarni broj (16-17) obiluje zanimljivim člancima, radnim izvještajima svih AMCA-i svijeta, i posebno je priređen za Sabor Amkaša u Zagrebu, koje će se održati od 26 - 29 Lipnja 1998, pod pokroviteljstvom Rektorata. Ovaj izvanredno bogat "Gaudeamus" koji ima 48 stranica mogao bi biti interesantan za svakoga iz naše zajednice radi bogatstva sadržaja. Članovi AMCA-e Toronto dobiti će "Gaudeamus" poštom vrlo skoro. Cjena "Gaudeamusa" \$ 10.00. Zainteresirani neka se obrate članovima Upravnog Odbora AMCA-e.

HODOČAŠĆE U MIDLAND, nedjelja 19. Srpanj 1998

Organizatori: zupljani zupe Hrvatskih Mučenika. Svečanu koncelebriranu sv. Misu predvodi i propovijeda mons. Josip Bozanić, novoimenovani zagrebački nadbiskup. Misna slavlja predvodit će članovi sastava "Ujedinjeni crkveni tamburaši".

- da je poznati pas Dalmatinac jedan od najstarijih pasa svijeta ? Slike takvih pasa pronađene su u grobovima egipatskih faraona, i iako porijeklo tih pasa datira još iz starih vremena, mi znamo i to je potvrđeno 1955 na Svjetskom Društvu Pasa da je Dalmatinac zaista hrvatske pasmine.

- znate li što znači uzrečica "Preselil se gore, k Majcenu!" To znači da je taj o kome se govori umro, i sahranjen je na Mirogoju, u Zagrebu. Ova rečenica došla je od imena dugogodišnjeg upravitelja mirogojskog groblja inž. Milana Majcena.

- da li znate da je prije Zajčeve opere "Nikola Šubić Zrinski" hrvatski skladatelj August Adelburg (1830 - 1873) skladao operu "Zrinski", posvećenu sigetskim junacima. Na žalost, hrvatska operna kuća nije prihvatila operu koja joj je bila ponudena na 300 godišnjicu sigetske epopeje, pa je razočarani autor ponudio operu budimpeštanskoj operi. Ondje je Adelburgov "Zrinski" objeručke prihvaćen i 1868. praizveden s velikim uspjehom.

- da li znate da psi, mačke i moljci prenose alergije? Mačka prenosi alergije češće nego pas. Prenosi ih dlakom i slinom, zato se preporučuje da se mačka pere barem tri minute ili da je se očisti mokrom krpom.

ISSN 1195-0915

NO. 16-17 / JUNE 1998

GAUDEAMUS

ALMAE MATRIS CROATICAE ALUMNI
NORTH AMERICAN ASSOCIATIONS OF ALUMNI AND FRIENDS OF CROATIAN UNIVERSITIES

Vijesti iz Toronta i Okolice

BEDEM LJUBAVI poziva Vas da podijelite s nama "FATHER'S DAY LUNCH", koji će se održati u nedjelju 21. lipnja 1998 u Yellow Pumpkins Restaurantu (adresa 6677 Meadowvale, Town Centre Circle, Unit # 238) . Početak u 1:00sat popodne, cijena \$ 15.00 po osobi. Karte se mogu kupiti kod svih članica Bedema Ljubavi.

Svi nam dobro došli!

Opći izbori u Bosni i Hercegovini održat će se 12. i 13. rujna 1998. god.

Glasovati mogu i građani Bosne i Hercegovine koji su izvan zemlje. Uvjet je da je osoba imala ondje boravak 1991. i da do 13. rujna 1998. uključivo navršava 18 godina života.

Potrebno je registrirati se. Zadnji rok za registraciju je 13. lipnja 1998. god.

Ako je netko bio registriran za izbore 1997., trebao bi poštom dobiti formular za registriranje. Popunjeni formular treba poslati uredu OSCE - OCV (Organization for Security and Cooperation in Europe - Out of Country voting Office) u Beču.

Tko nije bio registriran na izborima 1997. god., odnosno tko nije primio navedeni formular do 27. svibnja, neka bez odgađanja nazove sjedište Izborne Organizacije u Ottawi i neka zatraži da mu pošalju formular, ili za bilo kakvo pitanje.

Telefon Izborne Organizacije Kanada u Ottawi je:
1-800-267-8683

Poziv je besplatan.

Može se nazvati od ponedjeljka do petka, od 25. svibnja do 17. lipnja između 13:00 do 17:00 sati po istočnom standardnom vremenu.

Operator govori hrvatski.

Ispunjene i potpisane formulare za registraciju treba poslati uredu OSCE - OCV u Beč najkasnije do 13. lipnja 1998. uključivo. Priložiti treba i fotokopiju dokaza o identitetu.

Također se može kontaktirati i ured OSCE - OCV u Beču
Tel.: 011-43-1-503-6660 ili 6661

Croatian Community Services

38 King Street East, Unit 17

Mississauga, ON L5A 4E2

Tel. 905 270-7887 Fax: 905 270-7014

E-mail: croatianc@on.aibn.com

Website: www.totaldirectory.com/crocom

Information and Resource Centre

Radno vrijeme: od utorka do petka, od 9 do 5

Croatian Community Services je organizacija koja informira i upućuje, ne samo nove useljenike nego cjelokupno pučanstvo Mississauga i okolice, u svezi ostvarivanja mirovine i socijalne zaštite, stanovanja, zapošljavanja, imigracije i drugih pitanja. Ako su vam potrebno naše usluge, te bilo kakve informacije nazovite Millie na (905) 270-7887.

U našem uredu možete koristiti kompjutoer, printer, fax, kopirer i internet pri traženju posla. Savladajte osnove upotrebe kompjutera uz našu pomoć. Odvojite sat ili dva dnevno, dodite i naučite osnove Windows 95, MS Word, Ms Excel, Corel WordPerfect, Simply Accounting. Nazovite nas za slobodan termin.

STUDENTI TORONTSKOG SVEUČILIŠTA (U of T)

U novoj školskoj godini u rujnu 1998. imate priliku upisati tečaj hrvatskog jezika:

1. - SLA117Y - Osnove hrvatskoga jezika
2. - SLA207Y - Hrvatski jezik - srednji stupanj

Preduvjeti:

za SLA117Y - Osnove hrvatskoga jezika:

neznatno ili nikakvo predznanje hrvatskoga jezika

za SLA207Y - Srednji stupanj hrvatskoga jezika:

SLA117Y ili O.A.C. iz hrvatskoga jezika te znanje hrvatskog jezika primjereno zahtjevima tečaja.

Oba tečaja održavat će se u središtu grada Toronta na St. George Campus, 21 Sussex Ave. i u Mississaugi na Erindale Campus.

Predavač za oba tečaja bit će prof. Jasna Šego.

Ovo je prvi puta da studenti koji imaju O.A.C. iz hrvatskoga mogu upisati srednji stupanj hrvatskog jezika.

Zainteresirani studenti neka se što prije jave na adresu:

21 Sussex Ave. soba 103, tel. (416) 978-4895,

ili za dodatne obavijesti:

Mariji Kraljević, tel. (416) 745-4528.

Vjerujemo da će studenti s ponosom usvajati znanje jezika svojih predaka na Torontskom sveučilištu.

Vijesti

iz

Hrvatske

Priperemio: Slavko Butković

Prekrasna Hrvatska

ZAGREB - VEČERNJI LIST, “Hvala ti, Bože, što nisam umrla pa mogu doživjeti ovu hrvatsku ljepotu” dojmovi su 65-godišnje Portugalke nakon obilaska našeg paviljona u Portugalu. Riječi pohvale ne skrivaju ni brojni drugi posjetitelji.

Takav uspjeh među 146 država i 14 međunarodnih organizacija pri čemu treba naglasiti da smo na svjetskoj izložbi prvi put, uistinu znači mnogo. Važno je to ne samo za opću promidžbu Hrvatske nego i zato što je mnogo posjetitelja hrvatskog paviljona najavio da će doći u našu zemlju kao turisti. A kako se naši ljudi osjećaju na “Expou”, pokazuju i riječi jednog hrvatskog iseljenika: “Nikad se nisam više ponosio time što sam Hrvat nego sada”.

Oduševljenje osobito ne mogu skriti domaćini Portugalci. Jedan od njih tako je u knjigu dojmova jednostavno napisao - “Prekrasna Hrvatska”.

Pokopano još 66 vukovarskih žrtava

VUKOVAR - Šesti put otkako traje ukshumacija žrtava iz masovne grobnice na Novom vukovarskom groblju Vukovarci su se jučer oprostili od 69 svojih rodaka, prijatelja i sugradana ubijenih i poginulih u Vukovaru.

U Aleji hrvatskih branitelja , uz najviše počasti i u nazočnosti više od tisuću ljudi pokopano 66 tijela - 31 hrvatski branitelj, dvojica policajaca, osmero pripadnika Civilne zaštite i 25 civila.

Po jedan branitelj, policajac i pripadnik Civilne zaštite ispraćeni su u njihova mjesta gdje će biti pokopani. O beskrupuloznosti srpskih zkočinaca govori i to što su pokopane žrtve bile od najmladih 15 godišnjeg Josipa Bandića i 19 godišnje MarijeKreko do 84 godišnje Milke Budimčević.

Strana 4

Dosad je iz masovne grobnice na Novom vukovarskom groblju ekshumirano 635 tijela, a identificirano je i pokopano 365 tijela.

U Beogradu ukradeno 5 automobila hrvatskog Veleposlanstva

BEOGRAD - Nijednom veleposlantsvu nije kao našem ukradeno toliko automobila, a beogradska policija tvrdi kao je nemoćna jer svakog dana u tom gradu nestane čak 14 automobila.

Zanimljiva je priča i o automobilu načelnika policije u Zrenjaninu. On se, naime, dugo vozio u skupocjenu BMW-u s plavim policijskim pločicama i na jednom od službenih putovanja u Beograd parkirao ga ispred zgrade policije. Ugledavši BMW slučajan je prolaznik prepoznao svoj automobil i uporno inzistirao da se napravi ekspertiza i ustanovi porijeklo. Na kraju je ustanovljeno kako je policijski načelnika ipak vozio - ukradeni automobil !

Haški sud

HAGUE - Postupak protiv Darija Kordića i Marija Čerkeza pred Haškim sudom duboko je “zaleđen” i nema izgleda da im se suđenje počne ove godine. Sud je odbio zahtjev obrane za izuzećem dvojice sudaca , koji sjede i u vijeću koje sudi Blaškiću. Znači dok proces Blaškiću ne završi, proces protiv Kordića tehnički ne može početi. Uz to, Kordić još ne zna kakva će mu biti optužnica i protiv čega se uopće treba braniti, ističe njegov odvjetnik Mitko Naumovski.

Zbivanja u HDZ-u

SARAJEVO (HINA) - Zagrebačke razgovore o sudbini HDZ-a u BiH sarajevski tisak ocjenjuje pobjedom predsjednika Franje Tuđmana, ali i privremenim rješenjem kojim sukob u vrhu najveće hrvatske stranke u BiH nije prevladan.

Dosta Divljaštva!

UJEDINJENI NARODI - Posve neubičajeno i najgrubljim riječima glavni tajnik UN-a Kofi Annan napao je predsjednika SRJ Slobodana Miloševića. Annanov predstavnik za novinare je pročitao njegovu izjavu kako je “Duboko zabrinut kampanjom protiv nenaoružanih civila na Kosovu, te kako u najoštrijem mogućem obliku osuđuje divljaštva koje čine **srbijsanska policija i paravojne snage**. Njima se ne smije dopustiti da ponove kampanju etničkog čišćenja i indiskriminiranih napada na civile kao u Bosni.

Velike mise u Mariji Bistrici i splitskom Žnjanju

ZAGREB (HINA) - Sveti Otac će posjetiti Zagreb, Mariju Bistricu i Split, održati četiri govora, dva pozdrava, dvije homilije i riječ-dvije uz Angelus, a predat će i pismenu poruku.

U dokumentu “Pastoralni pohod Njegove Svetosti Ivana Pavla II. Hrvatskoj u povodu beatifikacije Sluge Božjeg kardinala Alojzija Stepinca od 2. Do 4. Listopada 1998”, koji će biti službeno objavljen kada ga Papa odobri, piše kako se planira da će Papa u splitskoj zračnoj luci dočekati i ispratiti predsjednik Dr. Franjo Tuđman.

Sveta potvrda krizmanicima

KARLOVAC (Globus) Nadbiskup Zagrebački Josip Bozanić je u župnoj crkvi Presvetog Trojstva podijelio sakrament svete potvrde 120-orici krizmanika.

Tom je prigodom nadbiskup Bozanić zazvao Duha Svetoga da krizmanike vodi kroz budućnost. U sklopu mise zagrebački nadbiskup Bozanić posvetio je glavni crkveni oltar Presvetog Trojstva - barokni spomenik star 300 godina.

MOTRIŠTA

11.05.1999.

Ovih dana opraštamo se od našeg prvog hrvatskog veleposlanika u Kanadi, gosp. Željka Urbana, koji se vraća u domovinu nakon četiri i pol godine života i rada među nama u Kanadi.Posljednji put bio je u službenoj poziciji na ovogodišnjoj proslavi Dana Državnosti.

Gosp. Urban, kao prvi hrvatski veleposlanik, došao je među nas na proslavu Dana Državnosti da se oprostí, i to je njegov govor i odražavao. Govorio je o svom radu, o nama, koliko smo napravili, kako bi trebalo dalje, i, nažalost, govorio je o projektu Veleposlanstva. Veoma mi je bilo žao da se je o tome uopće govorilo, jer to zaista nije bilo ni mjesto, ni vrijeme. Vjerujem da je gosp. Urban smatrao da nam treba pojasniti događaje oko veleposlanstva, što, na žalost, uopće nije učinio, čak nas je i još više zbunio. To što se događa s našim veleposlanstvom - nas svih uzrujava, i to nam nije trebalo na proslavi Dana Državnosti. No, kako je to bilo posljednji puta da je Gosp. Urban među nama kao veleposlanik, smatram da se trebamo od njega oprostiti, i to činim ovim kracim člankom.

Do sad smo sreli mnoge hrvatske političare, koji su nam ili dolazili u posjete, ili ostajali dulje ili kraće vrijeme među nama ovdje u Kanadi. Neki su nas razveselili, neki začudili, čak i razočarali. Gosp. Željko Urban je bio jedan od tih koji je osvijetlao naš obraz u političkom životu, u predstavljanju Hrvatske u Kanadi. Sjećam se prvog našeg susreta na jednom od konferencija Kanadsko-hrvatskog kongresa. Uz njega tada sam prvi puta susrela i njegovu suprugu, gđju. Zdenku Urban. Od prvog trenutka svidio mi se njihov način - topao, prijateljski pristup i jednostavne riječi. Posebno me je dojmila njegova

RAZMIŠLJANJA FILIPA GRUBEŠIĆA

11.05.1999.

Često sam vozio Jadranskom cestom. Istina, moram priznati da sam najdužim dijelom puta proklinjao oštre krivine, neosvetljene tunele, neoprezne pješake i uske kolovozne trake. A pošto sam uvijek nekako negdje žurio, rijetko kada sam se divio ljepoti koju na nekim mjestima čak možete dodimuti samo ako pružite ruku kroz prozor svog vozila. Draže mi je nekako voziti po njemačkim autobanovima, niz QEW ili 401. Sigurniji su i brži. Ali danas mi je žao što sam nekako negdje žurio, žao mi je što nisam češće pružao obje ruke kako bih bar kroz prozor unio ljepotu koje sam tek sada svjestan, a koja mi neizmjerно nedostaje. Nisam htio pisati o ovome, ali eto ljepota i gorčina same izlaze na papir.

Jednu vožnju Jadranskom cestom nikada neću zaboraviti. Vraćao sam se kući i što zbog uvjeta na putu, što zbog prebrze vožnje, na dijelu puta između Šibenika i Trogira, izgubio sam kontrolu nad vozilom, prešao na drugu stranu ceste i udario vozilo, koje je dolazilo iz suprotnog smjera. Svjestan što sam napravio, očekivao sam da se na mene (glupog Bosanca) sruči svo bogatstvo čuvene dalmatinske beštine, a još kad sam vidio vozača i suvozača kako izlaze i koliko su narasli, bio sam zadovoljan ako prodem samo s time. Njih dva su samo pogledala svog Audiya, došla do kojih vrata i pitali samo “Jeste li povrijeđeni?”. Na moje odmahivanje glavom uslijedilo je drugo pitanje, vjerojatno zbog sarajevske tablice na mom vozilu “Jesi li Hrvat?”. Više nije bilo ni persiranja. Peri i Dinku je tada to bilo važnije nego sva šteta ovoga svijeta. Mi smo već sedam godina veliki prijatelji.

supruga - vrlo jednostavna žena. Prišla sam joj tog dana i rekla koliko mi je drago da je među nama tako jednostavna žena, koju pozicija nije izmijenila

Od tog dana mi smo se vidali tu i tamo, uglavnom po hrvatskom poslu. Uvijek mi je bilo vrlo ugodno raditi s našim veleposlanikom, ili biti s njegovom suprugom. Takvi će mi ostati u sjećanju - topli, jednostavni ljudi, koji su nas dostojno predstavljali u Kanadi, i bili isto što smo i mi, visoka pozicija ih nije “uzvisila”.

S obzirom da sam se češće vidjala sa gosp. Urbanom radi naravi svog posla, i tu će mi nedostajati njegova ažurnost, njegovo iskreno zanimanje za sve što smo radili, kao i toplina njegove podrške. Moram reci da je nama ženama koje smo radile u hrvatskom lobiju puno puta bilo dosta teško, jer smo se uvijek trebale ponovo dokazivati. Ne mogu a da ne sjetim jednog čovjeka s kojim sam radila tri godine, i uvijek sam osjećala da gleda kroz mene, a ne meni u oči. Eto, to je razlika među Gosp. Urbanom i drugima - sve nas je primio jednako i cjenio prema radu i uspjesima, a ne po tome dali je netko žena ili muškarac, ili dali je počeo raditi prije ili kasnije - rezultati su bili važni. Sigurna sam da će nas naš novi veleposlanik, gosp. Jakovčević, predstavljti onako kako jedna ponosna država kao što je Hrvatska i zahtijeva, no danas se ja opraštam s našim prvim hrvatskim ambasadorom, čovjekom koji me je zadužio svojim radom, - s prijateljem.

Štovani gosp. Urban, želim Vam sreću gdje god da Vas more Hrvatske ponese i doviđenja u Hrvatskoj.

Ovakvom raspletu jedne neoprezne vožnje najvjerojatnije je glavni razlog vrijeme zbivanja. To sve se dešavalo tmurne i teške, kasne jeseni 1991 kada su nam samo pedesetak kilometara dalje, u našim još nespaljenim kućama, spavala bradata “braća”. Ni ovo nisam mislio, ali to je gorčina.

Iako smo mi njima u tom trenutku bili meta na skoro svakoj stopi hrvatske zemlje ja sam shvatio da nam oni ne mogu više ništa. Znao sam da se jedan narod oteo svim noževima koji su ga dotad klali. Znao sam da su hrvatske majke napokon odgojile djecu koja znaju reći “E, sad je dosta !!!”. Pokazalo se da sam na tom nesretnom komadiću Jadranske ceste sazio i ja sa svojim narodom. Cijena koju smo mi platili svoje sazrijevanje je prevelika, ali dobit nam je još veća. Dobili smo državu, slobodu, demckraciju, i još puno toga čega još nismo ni svjesni. Dobili smo sebe. Postali smo narod koji se više ne zove po imenima rijeka, polja, regija i ko zna kakva sve imena nismo dobijali i nosili. Postali smo narod koji više nitko ne može dijeliti. Svi su nam bili okrenuli leđa. I dobro je da je bilo tako, jer smo shvatili da mi možemo sami.

Zato Vas molim da ma kako i Sava i Drava i Mura i Bosna i Lika i Dalmacija i Hercegovina i Zagorje i Istra bili lijepi, nemojte se zvati po njima. Pogotovo druge nemojte zvati po njima. Znaite, svi ovi geografski pojmovi zvaće se tako samo dok su u Hrvatskoj. Ne trebam ni pitati kako bi mi zvali jedni druge ako bi nam neko drugi uzeo samo jednu imenicu iz ovog prekrasnog niza.

Dva pitanja ipak moram postaviti svima. **KAD STE ZADNJI PUT NEKOGA ZOVNULI BOKELJOM?** i drugo pitanje **KAKO SE SADA ZOVU BOSANCI?**

Strana 21

President. May I convey, through you, the warm regards of Canadians to Dr. Tudjman, and to the government and people of the Republic of Croatia.

Excellency, the continued progress of your country brings new hope to a region that was torn by painful conflict.

I thank you for your kind words about Canada’s role in your recent past, and our significance for emerging democracies. And it is a pleasure to welcome you and your family, at a time when relations between our two countries are growing and maturing.

Canada hopes to pursue a broad and constructive dialogue with your country, on political, economic, and human rights issues, and also on your country’s role in advancing the peace process in Bosnia. Our country will continue to do what it can to ensure Croatia’s integration into the Euro-Atlantic community.

Excellency, we look forward to the further success of Croatia’s democratic and economic reforms, and to working with you in variety of international fora such as the OSCE and the United Nations.

Excellence, les relations entre nos pays ont connu des progres constants depuis la fin hostilites dans les Balkans. Aujourd’hui, nous comptons environ 150,000 Canadiens d’origine croate, qui apportent une grande contribution a la riche mosaïque culturelle canadienne. Dans le domaine economique, nous explorons des possibilites de partenariat, notamment dans les secteurs de l’aeronautique, de l’agriculture, des communications, des mines et du tourisme. Le signature recente de traites de double taxation et de securite socilate sont un temoignage de l’ esprit de cooperation qui entre nos pays.

We particularly appreciate Croatia’s strong support of the Ottawa Process and the Convention on Landmines. Achieving a ban on the production, use and stockpiling of anti-personnel mines is a goal to which both our countries attach special significance.

Excellency, as you begin your tenure here in Canada, allow me to invite you to experience this country to its fullest. You will find Canadians to be friendly, straightforward, and interested to talk to you and to learn from you.

Allow me to offer my best wishes for a successful and pleasant stay in Canada.

DOGAĐAJI U NAŠOJ ZAJEDNICI

Ovih dana slavili smo Dan Državnosti - organizirane su utakmice, primanja, prigodne proslave. Kako sam bila skoro na svima možda bi se trebala malo osvrnuti na bar neke od njih. Da počnem sa utakmicama za kup Konzula. Čujem pobijedio je prošlogodišnji pobjednik “Velebit”. Čestitamo pobjedniku, ali kako čujemo bilo je “vruće” na terenima - i u igri, i u tučnjavi oko terena. Zar je to moguće?

Bila sam pozvana u Brampton na dizanje hrvatskog barjaka povodom Dana Državnosti. Po običaju nije bilo previše ljudi, no koliko god da ih je bilo, bilo je vrlo svečano i dostojanstveno. Grupa “Marjan”, koja je organizirala ovaj događaj (kao i svake godine) bila je skoro u punom sastavu - sva djeca u nošnjama, odrasli s kanadskim i hrvatskim barjacima, svi zadovoljni i nasmijani. Bili su i kanadski političari, koji su topla pozdravili nas, kanadske Hrvate. Od naših čimbenika bili su predstavnici Kongresa, koji su se po običaju uključili u dobro organiziranu svečanost. Hvala folklornoj grupi “Marjan” i čelnicima Marjana, posebno Gdji. Ružici Kokošarević na velikom radu. Ujedno

Strana 20

im čestitamo na jedinoj akciji dizanja hrvatskog barjaka u našem području, što je u stvari jako žalosno. Hrvatski su se barjaci trebali vijoriti svugdje 30 .svibnja, na Dan Hrvatske.

Isti dan bila je sv. Misa posebno organizirana radi Dana Državnosti u župi Naše Gospe Kraljice Hrvata. Nakon sv. Mise krenuli smo svi po Croatia St u skolu Ursula Franklin na svečanu proslavu. Veoma je lijepo bilo vidjeti tu dugačku kolonu Hrvata, koja ide na proslavu svog dana, svoje Hrvatske. Jedino što mi je nedostajalo - to su bili hrvatski barjaci - njih je trebalo biti na stotine da se dobije veličanstvena slika proslave.

Neki od Vas su pripremali večere, razne događaje, ili sudjelovali pri organizaciji nekih vecih akcija. Velik je to posao, i nikad se ne zna kako će to završiti - da li će biti uspjeh ili ne. Kako sam i ja jedne godine vodila organizaciju Dana Državnosti znam koliko su se ovaj puta čelnici naradili, ne samo iz mog osobnog iskustva, već i iz razgovora s njima. Zato prije svega, hvala Gosp. Vrdoljaku i Gosp. Josipoviću - kao prvima, ali i svima drugima iz Kongresa koji su radili.

Nazalost, dvorana nije bila puna, premalo je ljudi došlo.Za neprodane karte se ne može kriviti organizator, jer ne možeš nikoga prisiliti da kupi kartu. Pitanje je malo dublje - koliko nama znači Kongres, ako članovi kongresa - a to smo mi svi - ne želimo biti na organiziranoj proslavi Dana Hrvatske? To je pitanje za čelnike Kongresa, a ne koliko je karata prodano!

Kad ima mnogo ljudi koji predstavljaju svoje talente - onda uvijek može doći do problema. Problema je bilo i na proslavi, i moram priznati da umjesto da sam se izgubila u toplini osjećaja proslave, razmišljala sam koji puta kad će doći kraj nekih točaka. Posebno me je razočaralo čitanje pisma Siniše Glavaševića - zbrčkano, bez osjećaja, bez ljubavi, bez Vukovara. Za to nije krivica nije ni na organizatoru, ni na izvodacu - to je mlada djevojka, koja očito nije shvatila dubinu Sinišinih riječi - već na onome tko je pripremao izvodača. Koji puta treba biti okrutan i shvatiti da neka osoba zaista nije za nešto, pa bilo kako bilo. Sinišino pismo o gradu trebao je čitati netko tko bi ga predstavio s osjećajima, koje to pismo zahtijeva. Tamo je bila Gdjica. Jasna Šego - ona je mogla izvršno pročitati to pismo,

Inače plesni ansambli su bili po običaju izvrsni od prvog do zadnjeg - Zrinski-Frankopan su nas skoro digli sa stolica sa izvedbom svoje točke sa hrvatskim šahovnicama - grupa “Marjan” nas je isto oduševila, kao i sve druge grupe. Bez nekih pjevača smo mogli, a posebno kad smo shvatili da oni ne pjevaju već da samo otvaraju usta. Našu mladu pjevačicu, mladu gdjicu. Pavičić pozdravljamo i veselimo se njenim uspjesima.

Sama organizacija događaja je bila izvrsna - kolači, kava, piće, knjige, nasmijana lica. No, kako se kaže, uči dok si živ - i ipak umreš bedast. Mi svaki puta biramo novu grupu ljudi za organizaciju proslave Dana Državnosti. Nije li već vrijeme da iduću proslavu Dana Državnosti opet organizira isti odbor, jer samo oni znaju što ih čeka, što je bilo odlično,gdje su pogriješeili, a što bi trebalo izmijeniti - a ne da opet dolazi novi odbor i opet uče na djelu ? Dan Državnosti je ipak preveliki događaj, da imamo bilo kakve probleme.

Još jedna mala primjedba - bila sam na jednom primanju dan prije središnje svečane proslave. Tamo je bio veći broj Hrvata, koji su ili čelnici, ili društveni radnici, istaknuti borci za Hrvatsku. Mnoga od tih lica nisam vidjela na središnjoj proslavi u subotu u Ursula Franklin školi, kao ni na sv. Misi. Žalosno !(VK)

**And as a Croat I am a brother of all men
and wherever I go Croatia is with me.**

Drago Ivanišević

NEWS IN ENGLISH VIJESTI NA ENGLESKOM

BY: S. L. BUTKOVIC

ARGUMENTS BETWEEN SERBIAN POLITICIANS

ZAGREB (Croatia weekly) - Veselin Pejnovic, a deputy in the Croatian national Parliament, severely criticized the behaviour of certain Serbian political leaders, particularly Vojislav Stanimirovic, at a press conference held in Beli Manastir last week. Both Pejnovic and Stanimirovic are representatives of the Serbian ethnic minority in Croatia.

Commenting on the views of Vojislav Stanimirovic, the president of the Serbian Independent Democratic Party (SDSS), who is also the deputy chairman of the national Confidence Building Committee, as well as the behaviour of other Serbian political leaders in Croatia, Pejnovic stated that they had “secured their financial status by currying favour with the Croatian authorities”. Moreover, he wanted to know whether “all Serbs elected in 1997 have traded in their political credibility for political loyalty and financial stability”.

Provoked by this statement, Stanimirovic said that he neither understood Pejnovic’s point nor did he know on whose behalf he was speaking.

“Neither Pejnovic, nor Milan Dukic (the president of the Serbian People’s Party) are aware of the efforts we have made in connection with peaceful reintegration. It seems that they are only capable of criticizing our efforts and giving statements that disturb the Serbian population in Baranja. I think that, unlike Pejnovic and Dukic, we really work hard,” said Stanimirovic.

He added: “Perhaps Pejnovic, like a part of the Croatian public, would like it if I left Croatia. However, I have said this many times and I am repeating it now, I am not leaving Croatia. I am a Croatian citizen. I was born here and I have spent my whole life here. Unlike Pejnovic, who seems to be working for certain Croatian and Yugoslav organizations, I work for my people,” concluded Stanimirovic.

OPEN SOCIETY GETS NEW LEADERSHIP

ZAGREB - George Soros has sought the resignation of the entire board of directors. Singer was appointed the new

chairman of the Board. Cviic did not even want to participate in this absurd Open Society farce.

“I have resigned from my post because I do not want to participate in this absurd farce,” said Chris Cviic, an eminent intellectual and a former member of the Board of Directors of the Croatian Open Society Institute.

Namely, international financier George Soros, the institute’s patron, asked nine (out of twelve) Open Society officials to hand in their resignations. “I do not agree with those who criticize the Open Society for not being active in the promotion of civil society in Croatia. That is why I offered my resignation a few days ago. Moreover, if I had agreed with Soros’s criticism, I would not have resigned from my post. However, the letter which confirms the resignation of the Open Society’s leadership on account of their inadequate “aggressiveness” is truly odd,” said Cviic.

WAR CRIMINAL RECEIVES A MEDAL !(?)

CROATIA WEEKLY - During a visit of several days to Canada and the United States, Republika Srpska President Biljana Plavsic held a few “fiery” speeches about the Chetnik movement and the Greater Serbian myth before local Serbian communities, in which she also mocked the Dayton Accords and the entire international community.

According to Serbian radio i Banja Luka’s Flash news agency, the “high point” of her visit was when she conferred a medal to the notorius Chetnik ‘duke’, Momcilo Dujic. Serbian sources report that “Dujic himself was not there in Milwaukee to receive a First Order of Karadjorde Medal due to his poor health and old age, but Bata Radenovic received it on his behalf.

Croatia has recently sought the extradition of Dujic, who is suspected of being responsible for deaths of tens of thousands of non-Serbs during World War II, which has become a topic of great interest.

The Croatian ambassador to the United States, Miomir Zuzul, recently confirmed in an interview for the Zagreb daily *Jutarnji List* that the procedures for Dujic’s extradition have been initiated. However, this did not prevent Plavsic from bestowing a medal on him, nor Republika Srpska Prime Minister Milorad Dodik from telling a *Vecernji list* reporter that “she has a right to do so”.

Memorial Cross for Vukovar veterans

On Statehood Day, a memorial cross dedicated to all veterans of that heroic town was unveiled at the point where the Vuka River flows into Danube.

The stone cross is a gift of the Croatian Navy, and it will serve as a place to lay wreaths and pay respect to all of the people killed during the defense of Vukovar and eastern Slavonia

Strana 5

HINA NEWS, last two weeks

May 29/98 Sarajevo, The High Representative for the implementation of the Dayton peace agreement Carlos Westendorp again rejected every possibility for extending deadlines for replacement of registration vehicles in Bosnia-Herzegovina. In a letter which he again sent to the governments of European nations on Thursday, Westendorp requested that not one vehicle from Bosnia-Herzegovina without new registration plates and uniform traffic permits be allowed across their borders.

May 30/98 Serbian forces on Saturday continued attacks on villages in the Kosovo municipalities of Glogovac, Srbica, Pec and Djakovica, the Kosovo Information Centre reported tonight. Seven Albanians were killed and nine wounded, and three Serbian soldiers and a civilian were killed in the past 24 hours.

May 31/98 Sarajevo, Members of the US Congress in Sarajevo on Sunday advocated long-term presence of the international community in Bosnia-Herzegovina in order to ensure the full implementation of the Dayton Agreement, the establishment of appropriate structures of authority and the revival of the country's potential.

June 1/98 Bosanski Samac, A group of Bosnian Serbs on Sunday threw stones and bottles on a bus and van carrying some sixty Croat displaced persons who had arrived in the Zasavica village in the Bosanski Samac municipality (Bosnian Serb republic in Bosnia-Herzegovina) to attend mass on all Souls' Day. One person was wounded. After mass, the Croats were attacked by Serb refugees who had settled in the village after Croats had left it in 1992 and 1993.

June 2/98 Zagreb, A representative of the World Trade Organisation (WTO) Anf Hussain, expressed in Zagreb on Tuesday hope that all negotiations on Croatia joining the WTO will be completed by the middle of 1999. It is important that Croatia be accepted by mid-1999 so that it could, as an equal partner, participate in new rounds of global organisational negotiations commencing at the end of 1999.

June 3/98 Geneva, Emigration of Serbs from the Croatian Danube River Region continues, even though the number of cases is decreasing, said a monthly report by the UN High Commission's Office for Human Rights on the situation in Croatia, Bosnia-Herzegovina and the FRY....The report stresses as reasons for Serbs emigrating discrimination, intimidation, threats, administrative pressures, unemployment and generally a poor economic standard.

June 4/98 Zagreb, The Mission of the Organisation for security and Cooperation in Europe (OSCE) welcomes the announcement of the registration of three local radio stations in the Croatian Danube river region, the Mission's spokesman Mark Thompson said in Zagreb on Wednesday. The radio stations in question are in Borovo, Mirkovci and Vukovar and they have been broadcasting programmes for the local Serb population.

June 5/98 Washington, The US administration this week suspended its programme aimed at equipping and training the Bosnian Federation Army, Brigadier Miroslav Nikolic, Federation administrator for contracts within the "Equip and Train" programme, said in Washington on Thursday. James Pardwe, special envoy for military stabilisation in the balkans, last week sent a letter to federal partners announcing the

Strana 6

suspension of the programme on June 1 unless five conditions are met. The conditions included the introduction of joint military insignia on Federation army uniforms, the levelling of ranks, the exclusion of political activities for officers, respect for the number limit for generals (20 for Bosniaks and ten for Croats) and the use of exclusively Federation flags and those of Bosnia-Herzegovina. Since the conditions were not met, Pardew suspended the programme.

June 6/98 **Toronto Star**, 20,000 Kosovo ethnic Albanians flee from bombardments by Serb forces. Serb forces appear to be in early phases of 'ethnic cleansing'.

June 6/98 **Brijuni**, The foreign Ministers of the Central European Initiative Saturday strongly condemned the violence in Kosovo and the ethnic cleansing perpetrated by Serbian forces over Albanians, and decided to send its mission to the Yugoslav-Albanian border to get acquainted with the situation.

June 7/98 **Zagreb**, The Croatian news agency HINA will host the 33rd annual conference of the International Press telecommunications Council which opens in Zagreb, Monday. Hina has been an IPTC member since 1995.

June 8/98 Beli Manastir, Representatives of the Darda municipality in eastern Croatia and the international Agency for Migration, on Monday signed an agreement on the reconstruction of municipal buildings and infrastructure. The project is part of the Programme for Assistance in the Process of Return to 16 Croatian municipalities and cities, which was established by the U.S. Agency for International Development (USAID). The USAID project is worth US \$ 13.7 million and is being implemented by the International Agency for Migration.

June 9/98 **Vukovar** Exhumation at Vukovar's New Cemetary have so far yielded 675 victims of Serbian aggression, says the Government Commission for Detained and Missing Persons. Until now the experts have identified 382 victims, including 17 on Tuesday. The latter were 31 to 87 years of age.

June 10/98 **Pakrac**, Serb refugees who have returned from Eastern Slavonia were presented with teh-newly built homes pn Wednesday at a ceremony in Kusunje near Pakrac, western Slavonia. Another nine homes for Serb returnees are being built.

- Zagreb, United states Ambassador to Croatia William Montgomery on Wednesday presented three Croatian cadets with certificates on admission to three US military academy. (Luka Brzica (West Point), Sandra Ugrina (US Naval Academy), Luka Tomljenovic (US Air Force Academy)

- Pristina Univetsity's Independent Union of Students on Wednesday reported that eight armed Serb police officers entered the Philosophy Faculty premises and beat six Albanian professors.

June 11/98 **London, Zagreb** The Intyernational credit rating agency Standard & Poor's has granted one of Croatia's largest banks - Zagrebacka Banka - the highest speculative credit rating, BB+ for long term indebtness, Standard & Poors said in a statement in London on Thursday.

SVEČANOST U OTTAWI

Dana 10. lipnja 1998 naš novi veleposlanik, gosp. Andrija Jakovčević predao je vjerodajnice kanadskom Governer- Generalu gosp. Romeu LeBlancu na svečanoj ceremoniji u Ottawi u Rideau Hallu, na kojoj su bili nazočni predstavnici veleposlanstva i konzulata, kao i kanadskih Hrvata, uz ostale svečane goste. Sama ceremonija je bila vrlo dostojanstvena, i za nas prisutne Hrvate, vrlo znakovita. S velikim smo ponosom i srećom u srcu gledali i slušali predstavljanje našeg novog veleposlanika. Meni osobno stalo je u grlu kad su službeno predstavili Gosp. Jakovčevića riječima "Your Excellency, I have the honour to present to you the ambassador of the Republic of Croatia." Te riječi su bile za nas prisutne u dvorani vrhunac naših napora i rada. Iako smo mi već imali našeg veleposlanika ovdje, i gosp. Jakovčević je drugi veleposlanik, nakon gosp. Urbana, ova ceremonija predavanja vjerodajnica je nešto što ćemo mi, koji smo imali sreću da budemo tamo, dugo pamtiti. Isto tako, povratne riječi Governer-Generala Gosp. Romea LeBlanc-a bile su znakovite," On behalf of the government and the people of Canada we welcome you to Canada. We would like to send warm regards of the Canadian people to the President of the Rublic of Croatia, Mr. Tudjamm, and to the Croatian people."

Sama ceremonija je bila oko pola sata, predstavljanje novog veleposlanika, govor gosp. Jakovčevića (priložen), zatim govor gosp. Romeo LeBlanc-a (priložen), pa onda vrlo kratka zdravica u drugoj vrlo svečanoj prostoriji. Prošetali smo prekrsnim vrtom Rideau Hall-a, gdje smo proveli oko pola sata u razgovoru s prisutnima, kao i u međusobnom druženju. Nakon toga svi hrvatski uzvanici - a bilo nas je oko 40-etak - pozvani su na svečani objed u organizaciji našeg veleposlanstva. Tek tada - u domaćoj atmosferi - nastalo je veselje, čestitke i smijeh - opustili smo se. Naš novi veleposlanik je tada prišao svakome i popričao par riječi, malo smo se upoznali. Svečani govor održan je po završetku ručka, u kojem se naš novi veleposlanik zahvalio svima da su došli, i priznao da je vrlo uzbuđen današnjim događajem. Rekao je da mu je velika čast podijeliti ovu današnji dan s nama, Hrvatima Kanade, i dodao je da nam se obraća sa željom da preko nas izrazi svoje zadovoljstvo da može raditi s hrvatskom zajednicom diljem Kanade, da će raditi na učvršćivanju zajednice, i da mu je Predsjednik Tudjman posebno napomenuo da treba raditi na predstavljanju interesa Hrvata u Kanadi, jer mi smo puno pridonijeli u osnivanje Republike Hrvatske. Gosp. Jakovčević je iskoristio priliku da se zahvali cijelom osoblju veleposlanstva na izvrsno organiziranoj i brznoj predaji vjerodajnica. Na kraju govora gosp. Jakovčević je rekao da svi zajedno moramo raditi na jačanju zajedništva, jer posebni pritisci svjetske zajednice su na našu zemlju, koja se još nije oporavila od rata. Gosp. Jakovčević je političar i on zna - i to je spomenuo - da koji puta treba uskladiti i nacionalne interese i politiku, što nije lako.

Gosp. Michael Bukovac je zahvalio Gosp. Jakovčeviću na lijepom pozdravu i u ime prisutnih se zahvalio na ovom lijepom, svečanom danu. Nešto kasnije krenuli smo kućama, u Toronto, u Vancouver, Calgary, London itd - jer bilo nas je iz cijele Kanade. Danas je novi dan - jučer smo slavili zajedno s veleposlanikom gosp. Jakovčevićem, a danas njega čeka posao. Od danas, mi Hrvati Kanade očekujemo od našeg veleposlanstva puno, jer Republika Hrvatska je svojom poviješću, kulturom i prošlošću - i jasno, borbom za konačno oslobođenje od agresora - zaslužila da se za nju puno i učini. Mi nismo žalili ništa - tako da sada očekujemo od našeg novog veleposlanika najbolje što može dati - Hrvatska i mi Hrvati u Kanadi to očekujemo I zaslužujemo. Osim toga, poruka od nas je gosp. Jakovčeviću: treba li nas - mi smo tu.

Govor gosp. Jakovčevića, hrvatskog veleposlanika

Excellency,

I have the great honour to present to Your Excellency the letter of Credence by which the President of the Republic of Croatia appoints

me Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the Republic of Croatia to Canada. Please allow me to convey to Your Excellency the cordial greetings of his Excellency Dr. Franjo Tudjman, President of the Republic of Croatia, and through you to the government and people of Canada the best wishes of the Croatian Government and people.

Your Excellency, I am particularly pleased to be appointed Ambassador to your country at this important time in our bilateral relations. Canada, as one of the leading democracies in the Western community of Nations, has an important role to play in promoting democratic values and ideas, as well as its reputation in promoting peace and stability in the world today. Therefore, it is of no surprise that small, emerging democracies look forward to Canada as a symbol of freedom and democracy. I look forward to further broadening and deepening our bilateral relations in every respect, including promoting economic and trade relations that have grown since the establishment of diplomatic relations between our two nations.

Canada has played a vital role in establishing Croatian independence and sovereignty. Canada was one of the first countries to recogize the Republic of Croatia. The Croatian people will never forget the humanitarian assistance and support of the people of Canada during the trying period in our recent history. My country also appreciates the contribution by Canadian peace-keeping troops to maintaining peace in Croatia.

Canada has also become the home of many Croatian emigrants. They have been amongst the first settlers to immigrate to Canada, which is today a vibrant multicultural country. The Croatian community in Canada has and will continue to play a crucial role in enhancing our bilateral relations through their understanding, skills and know-how. They truly represent a bridge between our two nations, and I look forward to further cooperation and friendship at all levels in this regard.

Your Excellency, I hope to built upon the success of my predecessor in strengthening the bonds between our two nations and to contribute to a relationship between Croatia and Canada that promotes mutual interests and values, namely the promoting of democracy, pluralism, and a market economy. Croatia is a modern pluralistic democracy based on the foundations of Western values, the anti-fascist tradition, and desires to become a full member of the transatlantic community. As Ambassador I will endeavour to further the relationship between Croatia and Canada and to develop mutual interests, values and concerns.

Govor gosp. Romeo LeBlanc, Governer-General.

Excellency,

On behalf of the Government and the people of Canada, I am pleased to accept the Letters of Credence and Recall entrusted to you by your

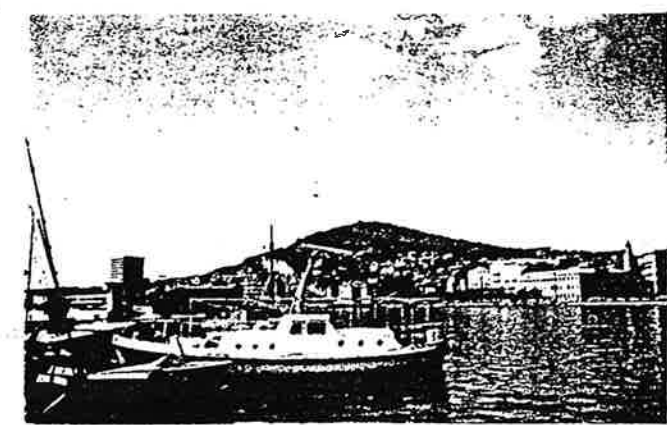
O MARJANE, MARJANE

“Oj, Marjane samotna planino
Pored Spljeta, pored živa grada.
Sva priroda, od zemlje do neba,
Bajna, čarna, vilinska i rajska.
i ponosna na krasote svoje
U toj divnoj spljetskoj okolini”(Luka Botić)

Čim se približite Splitu - bilo s mora ili kopna - ugledate Marjan, koji se uzdiže nad gradom. Biti u Splitu i ne posjetiti Marjan je skoro uvreda Splićanima, za koje je Marjan upravo svetinja, ponos grada, ponos cijele Dalmacije. Marjan se vidi s mora, s kopna, iz gotovo svake kuće bilo kojeg dijela Splita, ali pogled s mora na Marjan je savršen.

Sam Marjan se pod raznim imenima spominje u najranijoj povijesti vezanoj za Split i njegovu okolicu, a na njemu je već prije gradnje Dioklecijanove palače na samom rtu podignut hram Diane, božice lova, što svjedoči o tadašnjoj šumovitosti tog područja. Na sreću i danas je to tako - Marjan je poznat po kvaliteti svoje flore i faune.

Za vrijeme mletačke vladavine Marjan je prikazan na slikama gol i krševit. Tek negdje u drugoj polovici 19.stoljeća počela je akcija pošumljavanja i uređivanja Marjana u izletište grada Splita. Tu akciju vodilo je društvo “Marjan” i splitski prirodoslovac prof. Juraj Kolombatović. Godine 1964. cijeli taj poluotok, zajedno sa Sustjepanom, proglašen je rezervatom prirodnog predjela (park-šuma). Od tada je regulirano pitanje aktivnog očuvanja i racionalnog iskorištavanja toga prirodnog objekta.

Pogled na Marjan

Za Marjan su vezane mnoge legende, a njegovom ljepotom su nadahnuti mnogi pjesnici, a posebno pjesnik Luka Botić. Kažu da je Marjan danas jedan od najopjevanijih i najpoznatijih predjela naše zemlje. Svakome od nas u uhu je poznata hrvatska pjesma “Marjane, Marjane, ča barjak ne viješ.....” a to je samo jedna od mnogih. Vjerojatno je razlog tom gotovo obožavanju toga kraja je položaj i ljepota prirode, koja je upravo posebna. Brdo Marjan, koje se nagnulo nad Split, ima prekrasan botanički zanimljiv lokalitet mediteranske flore, strme litice nad morem, slikovite uvale, plavetnilo mora kao nigdje na svijetu, te mnogobrojne staze i vidikovci koji mu daju poseban panoramski izgled i ljepotu. Na površini od 168 hektara su guste šume alepskog bora, koje imaju rekreacionu vrijednost, dok u znanstvenom pogledu one su primjer uspješnog kultiviranja golog

otoka, a posebno moramo navesti tzv. Jerolimske Stijene koje su interesantni botanički rezervati.

Uz predivnu ljepotu prirode, na Marjanu se nalaze razni kulturni objekti, kao i turistički interesantna mjesta. Tamo možete naci Oceanografski institut, Zoološki vrt, Meštrovicev mauzoleum itd. Da Vas možda malo podsjetimo i na razne vidilice, koje redovno posjećuju planinari, kao i “furešti”, kako Splićani zovu turiste - a to je svatko, tko nije Splicanin, a u njihovom je gradu ili na njihovom je Marjanu.. Mnogi koji posjete vidilice na Marjanu osjećaju se baš kao zagrebački planinari, čije smo doživljaje pročitali u pjesmi u 11. broju tada još Cirkulara.

..... **I na drugoj vidilici, na Marjanu bili,**
I Bog nas čuval, za hvalu smo molili !....

Marjan ne možemo odijeliti od Splita, jer kako svi putevi vode u Rim, tako i svaka ulica u Splitu vodi na Marjan. Suvremeni književnik Olinko Delorko (rođen 1910) slikovito je prikazao dio Splita ...”Malo je njih koji su na kraće vrijeme posjetili Split i prošli kroz Senjsku ulicu. Premda i ona vodi na Marjan, rijetko se tko od stranaca popne njome do brijega. Pred dvadeset godina otprilike, ona je bila, uz još dvije nešto čišće i pitomije ulice, jedina veza između grada i šumovita brda. Pa ipak Senjska je ulica nešto najosobitije što Split ima. Krivudava, penje se od crkve sv. Franje do židovskog groblja. Puna je malih i neuglednih kućica, u kojima je vrlo često zemlja umjesto drvena ili kamena poda. U toj ulici stanuju većinom najsiromašniji ljudi Splita; mornari, ribari i lučki radnici. U njoj preko cijelog dana odzvanja dječja cika, miriše na ribu, voće i na sušene jareće i ovneće kože. Toliko je uska da se magarac, natovaren povrćem, teško provlači između njenih kuća.....” A Miljenko Smoje, novinar i humorist, u svom feljtonu “Štorija o mojoj ulici” za istu ulicu kaže “Ne bi je bija minja ni za jednu ulicu na svitu !”

Eto, došli smo do mjesta gdje mene sjećanja obuzmu, jer ja kao i gotovo svatko od Vas, posjećivala sam Split i Marjan u svojoj mladosti, pa i sada, u svojoj “malo” starijoj dobi. Sjećam se šetnji po Marjanu, vrućih ljeta Splita, pjesme uz more, moje nezaboravne tete Marije, prijateljaKupati se na Marjanu, na predivnim plažama u prozirnrom, čistom, svježem moru upravo je doživljaj, kao što je i doživljaj biti sa malom bebom - mojim prvim sinom - na kupalištu Bene i uživati u debeloj sjeni borove šume jednog vrućeg splitskog ljeta.

Oprostiti ćemo se od Marjana i Splita onim poznatim riječima **Nima Splita do Splita, to baš svatko zna i dodati još koju i samo je jedan Marjan !**
(VK)

Jerolimske stijene na Marjanu su geomorfološki spomenik i botanički zanimljiv lokalitet mediteranske flore

KAD SE VRATIM KUĆI, VELIKI DIO MOG SRCA OSTAT ĆE OVDJE rekao nam je vel. Gjuran

Pred par dana posjetila sam vel. Gjurana, popularnog župnika župe Naše Gospe Kraljice Hrvata i zamolila za kraći razgovor, jer kako znate naš vel. Gjuran nas uskoro napušta. Vel. Gjuran je odmah pristao i pred Vama je naš razgovor, koji je bio veoma ugodan.

Pitanje : Velečasni Gjuran, Vi ste naslijedili župnika Dr. Dragutina Kambera, a on je upravu te župe dobio nakon prvoga župnika don Jure Vrdoljaka. Od onih vremena mnogo se je toga promijenilo u ovoj hrvatskoj župi i na ovom području. Koje su to bile najveće i najsudbonosnije promjene u vrijeme Vaše službe u Torontu i okolini?

Odgovor : Bio sam poslan od ondašnjeg mogega nadbiskupa zagrebačkoga kardinala Franje Šepera. Ja sam tada bio župnik velike župe u Karlovcu. Nadbiskup kardinal Šeper tada je već bio premješten u Vatikan, a biskup Franjo Kuharić bio je privremeno administrator zagrebačke nadbiskupije. Sa zdravljem župnika Kambera u Torontu bilo je vrlo teško i oba su mi moja biskupa - kardinal Šeper i biskup Kuharić - uporno predlagali da baš ja brzo odem u Toronto. Pristao sam i doputovao sam u Toronto 6. lipnja 1969. Župnika Kambera zatekao sam na smrt bolesnoga u St. Joseph’s Hospital i nakon tri tjedna on je umro. Bio sam mu poslan za pomoćnika - kapelana, a moj prvi posao u Torontu bio je sahrana župnikova. Strašno mi je bilo; nikoga nisam poznao; jezika nisam razumio; nitko mi nije dao nikakve pastoralne upute. Župa je tada već bila velika, imala je novu crkvu i bankovni dug od \$ 210,000.00. Nove izbjeglice iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine dnevno su dolazili u velikim valovima. Jedine hrvatske župe u ovom kraju bile su ova naša u Torontu i ona u Hamiltonu gdje je bio župnik Stjepan Šprajc. U tim godinama mi smo u Torontu imali oko 400 krštenja godišnje, oko 150 vjenčanja i samo desetak sprovoda. To je bilo naravno, jer su nam dolazili sve mladi ljudi i mlade obitelji.

Pitanje: Jesu li te promjene bile dobe za našu zajednicu?

Odgovor : Za domovinsku crkvu to nije bilo dobro, a za našu župu bilo je korisno. Župa nam je rasla iz dana u dan, ali s time rastao je i naš pastoralni posao. Dakako da sav taj golemi posao na ovom velikom području nisam mogao sam obavljati. Zato mi je prva briga bila dobiti iz domovinske Crkve nove svećenike i časne sestre pastoralne suradnice.Znao sam da iz zagrebačke nadbiskupije ne mogu nikoga dobiti, zato sam zamolio mostarskoga biskupa preuzv. g. Petra Čule. Od njega sam dobio don Acu Borasa, a od istarskoga biskupa Nežića dobio sam don Vjekoslava Bankovića. Njega sam ustupio župniku Šprajcu u Hamiltonu, jer je i on bio posve sam. Sestre redovnice uspio sam dobiti od družbe Služavki Maloga Isusa. Stigle su nam već slijedeće godine, u rujnu 1970, i tu su nam još i sada. Na moje pismo Vrhovnoj glavarici te družbe, ona mi je jasno odgovorila ” Poslati ćemo Vam sestre kakve imamo i one će u župi raditi ono što budu mogle i znale”. Dakako da nisu bile kvalificirane za sve namjenjene im poslove, ali sve su

radile kako su mogle i znale. Savjesno i s ljubavlju. Mislim da bi župljani više zamjerili župniku gubitak sestara nego da izgubi svakoga kapelana. Sestre su u župi radile mnoge poslove, koji su se s vremenom reducirali i mijenjali. Dakako da sam - osim kapelana i sestara - imao uvijek u župi priličan broj laičkih suradnika i suradnica, naših župljana i župljanki. Ti su me mnogi ljudi silno zadužili pred Bogom; oni su mi pomagali u baš onim poslovima koje ja

nisam znao niti mogao. To su moji nezaboravni župni suradnici i suradnice, župni aktivisti. Pamtim ih mnoge. Mnogi su već pokojni, mnogi su još živi, neki su preselili u druge župe, a neki su preselili u domovinu. Tu su bila i razna društva u našoj župi, a pogotovo naša HRVATSKA ŽUPNA SUBOTNJA ŠKOLA “KARDINAL STEPINAC”.

Dakako, i mi svećenici i sestre pastoralne suradnice, u ovim novim pastoralnim prilikama, ovakvi kakvi jesmo, sve manje ćemo zadovoljavati potrebe ovdašnje pastorizacije. Nove prilike traže nove ljude.

Pitanje :Naša je ovdašnja hrvatska zajednica u prošlosti prelazila po prilici tri faze, onu prije domovinskoga rata, ona u doba domovinskoga rata, i ova sadašnja poslijeratna faza. Po Vašem mišljenju koja je bila najteža?

Odgovor Sve su bile teške i za nas i za domovinu i za domovinsku Crkvu. U onoj predratnoj morali smo se boriti od snažnog neprijateljskog utjecaja jugo-režima u raznim oblicima; u doba agresije na Hrvatsku na svoj smo se način borili za obranu; sada nakon oslobađanja od agresora moramo pomagati izgradnju razorenoga i boriti se protiv lažnih optužbi korumpiranih svjetskih političara. Uz to sve jača i jača ASIMILACIJA našega svijeta i sve snažnija sekularizacija guta nam i starije, a pogotovo mlađe naše ljude. Niti prilike u Domovini nisu zadovoljavajuće. I što bi trebalo ondje mijenjati ? Pa promijenili smo ne samo vladu, nego smo promijenili i državu i društveni sistem, a ipak problema još imamo. Zašto? Zato što se mi, građani te zemlje i naše države nismo promijenili. Srce, duša, savjest svih nas treba mijenjati. Previše nas je stari režim zatrovao svakojakim zlom a i sami smo se zatrovali pre naglim porastom svojih zahtjeva.

Pitanje: Budući da sada imamo u ovdašnjoj hrvatskoj zajednici socijalne ustanove, kojih prije nije bilo, sad više ne trebaju svećenici biti i socijalni radnici?

Odgovor: Za razliku od europskih zemalja gdje svaka naša župa ima i svoj socijalni ured i socijalne radnike koji uvelike pomažu našim ljudima u mnogim problemima, mi u Kanadi toga nemamo. Sve usluge i pomoći takve vrste morali smo mi svećenici obavljati za naše ljude, ili smo pronalazili naše stručne i dobre župljane koji su te poslove našim župljanima vršili besplatno. U onim ranijim godinama morali smo biti našim ljudima ne samo dušobrižnici, nego i advokati-branitelji, i savjetnici, i prevodioci, i stotine drugih usluga. Sad ima u Mississaugi jedan naš takav ured, a ima i dvije-tri naše župljanke na nekim mjestima koje znadu i hoće pomoci.

Pitanje: Bilo je rečeno da tek mali broj ovdašnjih Hrvata i Hrvatica sudjeluje u hrvatskim župama. Koji je to postotak?

Odgovor: Prema našim podacima koje ste i Vi u Cirkularu, a sada u HRVATSKOJ ISKRI, objavili, na ovom području južnoga Ontarija živi oko 80,000 Hrvata. Samo 10% njih sudjeluje manje-više u našim župama. Nešto ih ima kakve-takve veze sa župom prigodice, ostali nikako. Niti s našim župama, niti s hrvatskom zajednicom. Među takvima - nažalost - najviše je baš intelektualaca i poslovnih ljudi. Dok su bili siromašniji i niži, trebala im je župa. Kad su se financijski uzdigli, udaljili su se. Ipak, i veliku većinu takvih, donose na sprovodima baš u naše župe. Vraćaju se, eto, kad-tad.

Pitanje: Bili ste duge godine u toj župi u samom središtu Ontarija, stekli ste mnoge prijatelje i štovatelje. Vjerojatno će Vam biti teško nas ostaviti i namjeravate li nas posjećivati?

Odgovor: Svatko u tako dugo vremena stekne i prijatelje i protivnike. U domovinskoj Crkvi služio sam 21 godinu,

ovdje 29 godina. Radi toga ovdje imam daleko više poznanika nego u Domovini. Kad se vratim kući, veliki dio srca ostat će ovdje. Vjerojatno ću se povremeno vraćati ovamo i radi nekih zakonskih obaveza, a i radi ponovnih susreta. Predugo sam bio u tudini i pomalo se bojim kako ću se priviknuti na način života u Hrvatskoj. Možda će u početku biti teškoća, ali nadam se da ću se brzo “asimilirati”, jer ono je moje; ondje sam doma.

Pitanje: Koji su Vaši planovi za budućnost?

Odgovor: U ovom trenutku sjećam se poruka i savjeta dragoga kardinala Stepinca, koji mi je pisao kad su me komunisti protjerali iz župe: “Ostale su Vam ruke za molitvu....” Eto to, pomagat ću Crkvi domovinskoj što budem mogao i kada me budu trebali; pomalo sređivati svoje osobne spise.

Pitanje: Hoćete li nam dati adresu da bismo Vas mogli posjetiti?

Odgovor: Dakako da će mi svaki posjet ovdašnjih naših ljudi biti drag. Moja adresa u Zagrebu bit se Josip Gjuran, Garička 18, a telefon/fax mi je (385-1) 339-959. Garička ulica je kratka, a nalazi se vrlo blizu tramvajske remize na Trešnjevci. Tek nekoliko stotina metara od zadnje tramvajske postaje.

Pitanje: Koja je Vaša poruka ovdašnjim Hrvatima prije odlaska?

Odgovor: Ono što sam uvijek ovdje radio Bogoljublje i Rodoljublje! Ne zaboravite niti Boga niti svoj rod i dom. Pa da netko živi cijeloga života bilo gdje u tudini, on uvijek ostaje ono u čemu se rodio i u čemu je odgojen. Prva ljubav nikad se ne zaboravlja! Tudina nas nikad ne prihvaća za svoje niti sebi ravnima.

Razgovor vodila Valentina

TEŠKI TRENUCI ZA HRVATE KOJI SU POSJETILI DERVENTU

SRBI NAPALI HODOČASNIKE

U četvrtak 23. travnja, na sv. Jurja bila je sazvana sv. Misa u Derventi, što je bilo prvi put poslije rata. Misu je trebao predvoditi vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić uz prisutnost oko 20 svećenika i oko 750 vjernika koji bi pristigli iz Hrvatske, a manji dio iz srednje Bosne. Oko 13 autobusa, svi iz smjera Bosanskog Broda, vraćeni su na ulazu u Derventu. Mislim da je to bolja solucija nego nas koji smo došli iz Sarajeva, Usore, Tuzle i nekoliko vjernika iz Dervente. Svega nas je bilo oko 68 osoba, 10-ak svećenika, kardinal, oko četiri časne sestre, a ostalo vjernici, laici. Sa mnom iz Usore autobusom krenula su još dva svećenika i 11 vjernika. Putovali smo sretno iz Usore, župe Žabljak sve do Dervente. U samoj Derventi bili smo “počašćeni” od Srba koji su naš autobus poput kiše obljepili svježim jajima. Oko 150 jaja zalijepilo se na naš autobus “Iveco”. Mi smo u autobusu sve to promatrali i bili sretni ako se na tome završi. Sve smo više uvidali da je vrag odnio šalu i došao po svoje. Jedva sam autobus parkirao pred porušenom crkvom u Derventi. Srpska policija je negodovala i poprijeko nas gledala. Osjećali smo da se neki težak oblak nadvija nad nama. Srbi su nas također čudno promatrali. Bilo je oko pet vozila parkirano pred crkvom, 20-etak minuta do početka sv. mise za koju sam sumnjao da će ikada početi. Čula se galama srpske svjetine koja je provalila “zid” koji su činili srpski policajci.

Sve je to bilo pripremljeno i organizirano. Srpska policija sve je to izrežirala na štetu nas. Počele su provokacije nas 68 osoba koji smo se zbili u jednoj prostoriji, koliko-toliko sačuvanoj sastavu porušene crkve, vjerojatno je to bila bivša sakristija. Počelo je s ubacivanjem kamenja kroz dva otvora na ovoj prostoriji. Počele su također i provokacije pojedinih Srba kao “Mi ne želimo živjeti s vama Hrvatima”, “ovdje vam neće moći danas biti sv. misa”, “izidite van”, “da vidimo kardinala Puljića” itd. kao “ko je iz Dervente neka se javi nama”. Na sve smo provokacije šutjeli. Srpska policija je poslije provokacija govorila “Završio si svoj posao, možeš ići”, znak da je policija iza svega stajala i organizirala. Vrata su se na našoj prostoriji zatvorila da Srbi mogu obaviti svoje orgijanje na našim vozilima. Promatrali smo kroz malo odškrinuta vrata kako lupaju po mome autobusu, stakla razbijaju sve do jednoga, došlo je na red kardinalovo vozilo, pa su četiri hrvatska vozila prevrnuti. Sva vozila kojima su Hrvati došli bila su polupana i prevrnuti, a radilo se o nekih 13 vozila uključujući i moj autobus. Naravno, vozila su ostala polupana, mi svi vratili smo se bez njih. Tražio sam autobus preko SFOR-a, glatko sam odbijen da ne mogu ništa ovi iz Usore učiniti, jer je u Derventi norveški bataljun, a ovdje u Usori je danski. Međutim, i da dobijem autobus - kako ga i čime popraviti? Taj dan sva vozila koja su bila u prolazu kroz Derventu s nesrpskim registracijama bila su lupana i uništavana.

Ova agonija nas zatočenih trajala je sve do 18 sati u neizvjesnosti što će se s nama dogoditi. SFOR-ove snage također nisu se nikako pokazale, jer držim da su sve ovo oni mogli spriječiti da su htjeli. Samo povremeno je dolazio netko iz

SFOR-a da nas malo utješi i iskaže podršku. pitajući ima li među nama ozlijeđenih. Govorili su nam da će naše zatočeništvo brzo okončati. Sekunde su bile kao godine. Iako je ovaj skup bio policiji najavljen, sve se poslije negiralo. Mi smo se vrlo lojalno ponašali na provokacije, SFOR je samo želio da nam dode kao “spasitelj”, da svijet vidi kako su oni nama potrebni. Ja sam osjetio moralnu obavezu da ovaj dan posjetim “svoju” Derventu, ali Srbi to nisu dozvolili.

Tek vrhunac agonije dolazi. Dolaze tri transportera da nas evakuiraju, naravno blindirana. Pitamo se dolaze li za nas vrlo teški trenuci. Nestalo je osmijeha i radosti na našim licima. Oko 1500 osoba urla oko crkve i šalje kamenje do 5 kg na nas, koji smo počeli istrčavati iz prostorije gdje smo bili zatočeni, do blindiranih transportera oko 40 metara udaljenosti od nas. U stvari nam je izgledalo kao da je nekoliko kilometara udaljeno, jer se radi o biti ili ne biti. U istrčavanju netko je navlačio kaput na glavu, netko glavu sakrio torbom... Mi koji čekamo red za istrčavanje razmišljamo o smrti koje je tako blizu, i o tome hoće li ikoga udariti kamen i pasti u nesvijest ili mrtav. Bivši tajnik nadbiskupov pogoden je kamenom, pao je, odmah se podigao i utrčao u transporter, gdje mu je pružena prva pomoć. Transporteri se uputiše obasuti kamenjem, na kojem su bila sva stakla polupana, ali ne i probijena.

Promatram te paklene muke, tu mržnju. Nešto ovako se ne događa ni u Hitchcockovim filmovima strave i užasa. Živci su nam se svima tresli. Izgleda sve nevjerovatno, ali duboko istinito. Zar nakon dvije godine prekida rata ne možemo doći u Derventu? Zar je Dayton iluzija, i to samo za Hrvate u BiH? Zar smo mi prognani izraelci koji ne možemo doći na svoje?

Vlč. Ivan Ravlić

Župnik u Žabljaku u Usori

Narod, 15. svibnja 1998

POZDRAV UNIMA DOMA

*Putuj sada, pismo moje, u krajeve drage naše,
Pozdravi mi svu rodbinu i matere ke se plaše,
Pozdravi mi sve kružere i glavice lipe moje,
pozdravi mi sve vršnjake, ki se sada za naš boje.*

*Pozdravi mi male doce, i škajave trudne njive,
I divojke po balkunah, i njihove oči žive.
Pozdravi mi sve kantune i kamenje od gromače,
I zazibaj svaku zipku di kakovo dite plače.*

*Pozdravi mi sve težake, naše starce i mladiće,
svima reči pokle zima vajka dojde pramalice.
Sve je naše priko mora, kadigod su trde ruke,
sve je naše po svoj zemji, ča ima kakove muke.*

*Pozdravi mi tihe drage i po pustih stranah pute,
samo kad na njih pomislim, oči mi se već zamute.
Ma kujara, lipi moji, ne dajte na sebi znati,
da ne gleda tuje oko, kako vaše srce pati.*

Mate Balota

I WILL SHATTER THE MYTH THAT THE MINISTRY OF DEFENCE IS A FORTRESS OF FINANCIAL MISUSE

declared Dr. Andrija Hebrang, the Minister of Defence of the Republic of Croatia, in an interview given to Diana Glavina of Zagreb daily newspaper *Vecernji List* on May 29, 1998.

VL: *It is a known fact that you did not accept the first offer of the President for this position. What reason did the President give you that changed your mind?*

Hebrang: The decision to accept this job was probably the most difficult one I had to make during my entire life. I entered politics in 1990, with the agreement of the President that I will remain in it for one year, so that the Croatian health system becomes in sync with western European countries. During that year, war broke out and only deserters run during a war. This is why I prolonged my political career until the end of the war. I left the Government for good in 1992, believing I would be returning to my field, but I was asked to come back a few months later, as the war for financial order in Croatia was underway. I considered that recall as a mobilisation for a legal - financial state. After that began the preparations for the liberation operations of the state.

That is how new motives for my remaining in politics have continually been popping up over the last eight years. This last one was the most challenging because one has to fill the charismatic role like Minister Gojko Susak and try to make up for all he represented in the political and organisational sense. Gojko Susak created an army, military logistics, connected central and northern Croatia with southern Croatia and Croats in Bosnia & Herzegovina, from virtually nothing. This gave him the additional political epithet - incomparable. In creating the unity amongst the Croatian people in the moments of destiny, he played a key role, following the instructions of President Tudjman. This is where the void - which I neither can or want to fill - was created, but I am certain that, with good organisational skills and a large number of people, the void of Gojko Susak can be filled. This was the challenge for me. This is what changed my mind after talking to President Tudjman.

SURPRISE DECISION

VL: *The final decision was made in a very short time. Who was your main competition?*

Hebrang: I would not call it competition because the first time President Tudjman spoke to me about the job, I gave him a counter choice and explained it. The President accepted my suggestion and this is how I distanced the offer from myself. After a few days had passed, the President surprised me when he told me I was his choice.

VL: *Zagreb is abuzz with an incident you caused the second or third day on your new job: You walked to work without security.*

I walk to work, without bodyguards, but I would not call that an incident, rather the normal behaviour of a civilian who is Minister of Defence. Of course, I don't always walk to work. Sometimes I take my official vehicle, which I drive alone, because I often do other work before office hours at the Ministry of Defence. Among other things, I have not given up my job at my hospital.

VL: *How have you adapted to a system where, according to position, you have to have an escort?*

Hebrang: Well, I have been living too long with our army and our defence that would be something new to me. We had a certain defence system throughout the war. The difference is that during working hours it has to be real physical escort, which I do not mind, as they are pleasant young men, soldiers I know from the war days. I can say that our relationship is more friendly than official, except, of course, in the carrying out of their assignments, where they are top notch professionals. Although, I believe that I am trained well enough to protect myself.

RATIONALISATION RATHER THAN RESTRICTION

VL: *In the first statement you made in your new function, you pointed out that one of your assignments will be to rationalise the transparency of the military budget. How will you do this?*

Hebrang: I read a whole bunch of articles over the last few days about my restrictions in the Ministry of Defence, similar to those in health. However, I am talking about rationalisation and money management based on existing laws. Every minister has, as part of his resources, a certain percentage of the GNP and policy decides how big that percentage will be. This year, defence has 5% of the GNP, which is 7.5 billion Kunas. There are no restrictions, rather the law has followed so that not more than is available is spent, in other words, spending must be rational. Here is a run of the mill example: instead of needlessly spending money on fuel for the personal use of official cars, we will buy a certain number of helicopters or cannons. That is rationalisation. There will be no cutting the military budget, because that is a political matter.

Sent by Dr. Darko Desaty

HVALA VAM, VELEČASNI GJURAN !

Prošle nedjelje na sv. Misi u Mississaugi, u hrvatskom parku "Father Kamber" bila je prisutna i, kako mi lijepo kažemo, "majorica" iz grada Mississauge, gdja. Hazel MacCallion, koja je održala govor prisutnima. Uz ostalo, rekla je tada da ce odlaskom vel. Gjuranu ostati velika praznina u našim redovima, kao i kod njih, Kanadana koji su poznavali i radili s vel. Gjuranom. Ona to svakako zna, jer je kao prvo - dugo godina gradonačelnica Mississauge - "glavnog grada" Hrvata izvan Hrvatske, i osim toga vjerni je gost našeg hrvatskog parka "Father Kamber"-a u Mississaugi i često razgovara s Hrvatima Mississauge.

Žalosti me da nam odlazi vel. Gjuran - čini mi se da smo se tek upoznali ! Ne znam dali si smijem dozvoliti da zovem vel. Gjuranu, našeg popularnog župnika župe Naše Gospe Kraljice Hrvata, svojim prijateljem, ali kako mi mnogi kažu - vel. Gjuran je prijatelj mnogih, pa valjda i moj. Iako se baš ne poznamo previše, pružio mi je toplu riječ i ruku baš onda kad sam ju trebala - kao da je znao! Još jedna činjenica koju mnogi ne znaju, a koja je i meni i svim suradnicima koji rade u **HRVATSKOJ ISKRI** mnogo značila - prvu podršku dobili smo od vel. Gjuranu. U tim trenucima kad nismo bili potpuno sigurni što radimo, ta podrška je bila skoro kao sidro. Tada mi je velečasni rekao dali sam sigurna da ću moći izdržati više od par brojeva? Evo, ovo je već trinaesti broj, valjda ce nam se posrećiti.

Kad mislimo o vel. Gjuranu, prva misao je dostojanstveni čovjek s nepokolebljivim i postojanim idealima - čovjek koji samo svojom pojavom ulijeva povjerenje i poštovanje. Razgovarala sam s mnogima o vel. Gjuranu i mišljenje je isto kod svih - dok se vel. Gjuran nije nikada promijenio, tjerao je "svoju" i kad smo mi glasnije ili tiše gundali. Nakon duljeg ili kraćeg vremena svi smo shvatili da je njegova uglavnom bila na mjestu - a ne naša. Mi smo uglavnom pognuli glavu.

Svi kažu - nedostajat će nam vel. Gjuran, čije prisustvo smo stalo osjećali, no nikad nam se nije nametao, već je čekao da bude pozvan. A ljudi bivaju "pozivani" po svojim djelima, a ta djela koja su zapisala vel. Gjuranu vječno u srcima njegovih župljana i cijele hrvatske zajednice u Torontu su mnogobrojna - sjetimo se da je župa Naše Gospe Kraljice Hrvata imala užasan dug - danas nema dugova. Sjetimo se njegovog djela - misisaške župe Hrvatskih mučenika ! Sjetimo se škole koja je počela u nemogućim uvjetima, bez sredstava pod užasnim pritiskom, bilo

političkim, bilo ljudskim faktorom - danas ta škola koja ponosno nosi ime "Kardinala Stepinca" je mjesto koje uživa veliko poštovanje u našoj zajednici, i raditi u toj školi znači biti dušom i srcem dio te župe i odličan učitelj. Sjetimo se radio stanice, koja radi već godinama i godinama, a uglavnom je vodi vel. Gjuran. Kad slušate radio postaju "Hrvatska straža" možete čuti razna interesantna mišljenja - jasno, najvažnija je tema ljubav prema Katoličkoj Crkvi i domovini, i to je vrlo očito u svakom prilogu - od pjesama do članaka. Potrebno je saslušati i kritične riječi iz usta vel. Gjuranu na sve gdje je nužno pokazati ne samo prstom, već i srcem.

Svi mi radimo svoj posao, neki s većim uspjesima, neki s manjim. Danas, nakon 29 godina rada, ja mislim da bi vel. Gjuran trebao biti zadovoljan svojim radom i time što ostavlja iza sebe - posao koji je on napravio malo svećenika je napravilo. Eto, za njegove službe u Torontu čak i tri svećenika su se zaredila. Jednog od njih svi znamo, mladog vel. Raića, koji je u Rimu. Svakako, izbor tih mladih ljudi je bio da se zarede, ali potrebno je imati i dobar uzor, učitelja i prijatelja, a to sve je bio vel. Gjuran tim mladim ljudima. Kažu mi, nije velečasni bio prijatelj samo školi i učenicima, ili mladim svećenicima - vec i svakome tko je htio nešto organizirati. Kako su mi rekli iz Zrinski-Frankopana "ne traži velečasni ni stanarinu, ni ložarinu", a oni toliko vremena provode u crkvenim prostorijama - sve besplatno. Čak je i njihov najveći agitator - nagovara mame i tate da upišu djecu u njihovu grupu ! No, tim radom on možda nije svjestan koliko daleko idu njegove riječi - mnogi mladi su se, zahvaljujući njemu, upoznali, zavoljeli, oženili - tako da i njihova djeca danas su aktivni članovi raznih župnih aktivnosti. Naše gospode iz Katarine Zrinske nije potrebno ni pitati - usta su im puna hvale za sve što im je pomogao i vjerovao u njih.

Iako se imenovanje Croatia street ne može smatrati politikom, ipak to je bio važan politički potez. I tu je vel. Gjuran dao sebe svojim i svojoj Hrvatskoj. Iako su drugi organizirali to masovno lobiranje - vel. Gjuran je bio jedan od onih koji je tiho vrlo jako gurao, tako da danas u srcu Toronta stoji hrvatska župa Naše Gospe Kraljice Hrvata na Hrvatskoj ulici. Takvu čast ima samo naša zajednica !

Moja prijateljica s kojom sam razgovarala o vel. Gjuranu dugo je htjela pričati, a moje je vrijeme bilo kratko. Mnogo mi je rekla, i neke stvari su rečene tako toplo, ljudski. Ona kaže - a i

vel. Gjuran je to u našem razgovoru potvrdio - da za njega je najvažnije Bogoljublje i Rodoljublje, i majka koja nas je rodila. Ostalo nije važno. Naša zajednica se je htjela oprostiti svečano od našeg velečasnog Gjurana, ali on ne želi nikakav “apšit”. Mi ovdje, u Torontu i okolici, smo sretni da imamo puno dobrih svećenika (svi su suradnici našeg velečasnog), no kako se mi danas opraštamo od vel. Gjurana, a ne od drugih, jer svi ostali - i vel. Ivica i vel. Valent - bit će s nama dugo i moći ćemo još puno razgovarati, prijateljevati - biti zajedno, vel. Gjuran odlazi u penziju i nama je teško. Kako kaže moja prijateljica “Da nam je malo više takvih svećenika, jer s njim odlazi jedna topla generacija prijatelja - kardinala Šepinca, Šepera, Kuharica i našeg Gjurana.” i dodaje “Neka Vam, velečasni, Duh Sveti bude na pomoći na daljem putu uz Paljetkov “Hvala !”

Veoma je ugodno razgovarati s vel. Đuranom. Razgovore koje smo nas dvoje imali bili su o svemu i svačemu. Naučila sam puno, saznala stvari o kojima sam malo znala, i preko njega neke stvari i konačno razumjela. Mnogo stvari ću pamtit i vel. Gjuranu, ali ono što ću uvijek nositi u sebi je poseban način pozdrava Domovini. Svaki puta prije “Lijepe naše” njegove riječi pozdrava Domovini su posebne. Kako su mi mnogi rekli - jako ćete nam nedostajati, vel. Gjuran ! Vi sami u našem razgovoru ste rekli da ćete ostaviti ovdje dio svog srca. Vel. Gjuran, kad odete kući, u Domovinu, ponijet ćete dio našeg srca sa sobom. Hvala Vam na svemu.

Valentina

U.N. REPS ACCUSED OF PERSUADING BOSNIAN CROATS TO LEAVE CROATIA,HINA NEWS MAY 25/98

Zagreb, Officials from a Geneva based United Nations agency have been accused of trying to talk Bosnian refugees currently housed in Croatia into leaving for other countries. On Monday the main secretary of the governing Croatian Democratic Union (HDZ) said it had received information that International Organization for Migration (IOM) representatives had especially targeted Bosnian Croat families in the Knin and Banovina areas and offered them settlement in third countries, so that they could leave these areas.

The HDZ main secretariat said it had obtained questionnaires and forms used by IOM officials from Split and Knin in their contracts with Croat families from Bosnia-Herzegovina. The forms relate to the possibility of immigrating to Canada, Australia and other countries. Asked to comment on these actions, the HDZ

Strana 10

pointed out the unprincipled nature of such procedures, comparing them to recent incidents related to the departure of Serbs from the Croatian Danube River Region to Norway, for which Croatia was blamed. It has to be asked why UN representatives are now issuing offers for the immigration of Bosnian Croat refugee families, HDZ representatives said. While those families are being talked into leaving, Serb families in these areas are being given humanitarian aid, the HDZ secretariat noted. According to party figures, dozens of Croat families have already departed on the basis of the offered requests and questionnaires.

CATHOLIC CHURCH IN BH CONDEMNS THOSE WHO DISCOURAGE RETURN,HINA NEWS MAY 27/98

The Catholic Church in Bosnia Hercegovina condemns all activities which discourage the return of displaced Croats and Bosnians (Muslims) to BH and which incite moving to countries across the Atlantic. The archbishops’ ordinariate Tuesday issued a statement in Sarajevo on the occasion of reports that, in cooperation with United Nations officials, some international humanitarian organizations were inciting Bosnian Croat refugee families in Croatia to move to countries across the Atlantic. The ordinariate said the head of the Catholic Church in Bosnia, cardinal Vinko Puljic, had repeatedly warned about indications for such emigration of displaced Croats from BH territory, whether they are currently in Croatia or in European countries.” On a recent visit to the UN in New York, Puljic and the head of the Muslim religious community in BH, Mustafa Cerić “appealed to representatives of those institutions not to take part in organizing such emigration of Bosniaks and Croats”, said the ordinariate. The ordinariate expects the international community to assist in the return of displaced persons and refugees and to protect their national and religious identity.

SLAVONIJA

*Stara se Slavonija opet
Otkriva ganutome srcu.*

*Slušam ... U klasju pjeva cvrčak
Da dani žetve pohode,
I da će skoro smedi hrčak
Žitu doć u pohode.*

*Po stazi, koja poljem vodi
Dalekoj dermi žena hodi
I pjeva za sebe, na putu,
Pjesmu široku, otegnutu
Ko ova zemlja, što je rodi.*

Dobriša Cesaric

- Sanctions should not be feared

Croatia should revise the documents through which, in good faith, began to control the uncontrolled settling of Serb conquerors, cancel its welcome to monitoring missions like the OSCE - who’s employees in Croatia are 95% Serbian - and independently create a plan for the post war revival of its entire territory.

Sanctions should not be feared because, up until now, the economic aid from the international community was comically minor. Aid, if it did come, was regularly directed toward the Serbs, when they were occupying Croatian territories or is now conditioned with the mass settling of Serbs. Just like we have managed without aid until now, we will make due in the future. Even if sanctions are imposed against Croatia, they will be short term. Those who are threatening us with sanctions obviously want to herd us into their pen. They care much more about us, than we care about them. If they have such a burning desire to penetrate Croatian territory, sanctions would not be long lived.

Instead of yearning for drowning our own freedom into the global American megapower, instead of losing time creating “return plans” for the Serbs, the Croatian Government should concentrate on intensifying the return plans for Croatians. Not only displaced Croatians, rather those who are emigre Croats. Croatians have been exiled from their homeland for centuries. Today, those living abroad with a wish to return, are being hindered by obstacles impossible to pass, most often - red tape. The Croatian Government should finally begin untying the paper knots. Instead of worrying how to get foreign investments, the Government should be worrying how to attract Croatian capital from abroad. There have been many disagreements created between the homeland and emigre Croats over the eight years - from the beginning euphoria with the fight for freedom to assistance during the war to numerous disappointments. The disappointments were suffered on both sides. They should finally be solved, because our paths meet, not separate.

The Croatian Government has ahead a threat from the world to its sovereignty and survival. The Croatian state has found itself before the same challenge as it had in 1991. The diplomatic war is no less dangerous than armed warfare. Just as the Croatian people gathered and defended itself, the Croatian state today has the same duty: gather its people in defence of their very survival including the Croatians in the homeland, emigre Croats and Croats from Bosnia & Herzegovina. If the rift among Croats is the American interest and if Croatia is threatened by US violence, again in need of the Serb nazis, our unity has to be the best answer. We will find our economic and political strength only within ourselves, nobody else will give it to us.

Supplied by Dr. Darko Desaty

HIMNA HRVATSKOJ TROBOJNICI

Silvije Strahimir Kranjčević

*O zdrav nam st’ježe tisućljetni,
Što pravedni te čuva Bog!
Tri neven-lista raj je cv’jetni
Vrh čista spleo polja Tvog
i u tri svete blistaš boje,
Tri krila slavi našoj v’jek,
Kad guslar Tvoju pjesan poje
i tambure nam drhti zvek.*

*O zdrav nam, st’ježe, sa Karpata
Što hrvatski Te preni djed,
Kad junak-div je igro ata
Na sedmer bajnih župa red,
Pa s velebitskog Svetog Brda
Nad trojak Ti se viješ kraj,
Sve braću, desna ruka tvrda,
U jedan pašeš zagrljaj.*

*O zdrav nam, st’ježe, prvi svuda,
Kud junačka nas zvala kob,
Gdje krv nam pila tuda gruda,
Al bar pod Tvojom sjenom grob !
Ah, otac kad je izdisavo,
Tvoj zadnji bje mu cjelov vruć,
A čedu svom Te sin predavo
i gino za Te - pjevajuć!*

*O zdrav do zadnjeg našeg časa
Vrh nepolomna koplja Svog,
Kud Tvoj se Hrvat pjesmom glasa,
Il tih mu uzdah čuje Bog.
Vjekovit nam se, mlad vijori,
Kud hrvatska Te diže pest,
Nad složnom bracom sjaj i gori
Ko tvrdi štiti, ko - bolja v’jest!*

MOJ TATA SPAVA

*Hodajte polako,
tišinom prekrijte staze
da mu san ne dirate.
Jer, moj tata spava!
Njegovo je srce obavijeno
Snom vječnosti.
Ja mu pamtim osmijeh,
sjaj sreće u očima.
Dobrotu srca ...
Zbog mene,
zbog nas,
zbog vas,
zbog ranjene Hrvatske,
moj tata spava
snom mira
u Kraljevstvu Božjem!*

*Evica Kraljić
Nova Gradiška
Danica, 1998 str. 188*

Strana 15

RETURN PLAN FOR CROATIANS

Maja Freundlich, Column, *Vjesnik*, May 17, 1998, p.6.

The Croatian state was established in 1990 as the rational demand of the Croatian people to institutionalise national freedom, after eight centuries of needless and tragic experiences of living in multiethnic and multi-state integration. The Croatian people founded the Croatian state as a necessary guarantee for freedom and survival of every Croatian person.

The Croatian state has to fulfil this function because, in the near future, its eventual yielding to other's interests, could become defeatist for the survival of Croats. In fulfilling its primary task, the Croatian state should stop all activities with the Hague Tribunal and resolutely refuse demands for a new invasion of Serb conquerors, against whose nazism we have recently, at the expense of many victims, managed to survive. The Croatian state must also defend Croats in Bosnia & Herzegovina from obvious abuse and twisting of facts by international documents like the Dayton Accord and against foreign occupation of the Croatian ethnic national territories who are disguised as international troops.

The international community was faced with Serb nazi plans for conquering Croatia and Bosnia & Herzegovina eight years ago. The international community was a monitor to nazi genocide against Croats. The international community welcomed such nazi activities, protecting them with their political and, finally, military authority. From all of this, we can conclude that the international community was not only the monitor, rather the ordering party for Serb nazism.

- Only Croats on trial at the Hague

This is why Croatia should stop its co-operation with the Hague. All events and all activities this court is undertaking shows that the Croatian hope for the establishment of justice has obviously and morbidly been betrayed. The ICTY is an institution which cynically confirms the world's solidarity with Serb nazism.

Instead of putting nazism on trial; instead of trying nazi criminals; instead of trying Serb monsters, rapists and slaughterers; they allow them to walk free under the excuse of "lack of evidence" and the trials have turned into a trial against Croatia, the Croatian people, the Croatian state, its officials and its policies of establishing and maintaining independence and sovereignty.

The ICTY has shown its true face over the last while and has shown its political agenda through the staged processes against Croatia. The ICTY sent its investigators to conduct a "short talk" with Croatian Army General Ivan Cermak. According to him, they spoke about, "[his] role in Knin". Cermak wanted to have this talk in order to "remove a series of unknowns and insinuations linked to his personal role in the establishment of civilised life in Knin."

At the same time, an invitation was sent to General Ante Gotovina, the Chief Inspector of the Croatian Army, with a request that he joins them for a talk about "the circumstances before, during and after operation Storm." Hence, as we have warned countless times before, Croatia is on trial for its liberation and defensive efforts.

The "international community" is placing an ultimatum like demand for a new invasion of Serb criminals. At the same time, "diplomatic" representatives of the "international community" are going around Croatia, offering Croatian refugees and displaced persons an opportunity to move to third countries. Vojislav Stanimirovic boasts that international pressure on Croatia is showing results and that there will be 350,000 Serbs in Croatia by the end of the campaign. Stanimirovic says that it "is not a number to be toyed with".

What is the purpose of these results and what is the purpose of that "number not to be toyed with"? Is it not clear that the "international community" wants to nullify the outcome of the past war and wants to, by way of another political operation, achieve what Serb mercenaries in their attempted nazi conquest failed to do? It is very clear how the welfare of the new wave of settling Serbs, while limiting the number of Croatian returnees, scaring Croatian liberators and the trials of Croatian defenders is a part of that nazi plan.

- That kind of court should be stopped

Croatia has found itself under pressure in the last while, which is a consequence of racism towards Croats. The appropriate nazi plan of destroying an entire nation would be the conquest of that nation's land, its natural and strategic wealth and its cultural heritage, after the end of a successful genocide, a change in the national prefix. It should be screamed loud and clear: Croatia and Croats have been the victims of racist persecution and a nazi plan of destruction! This plan includes not only Serb nazis, rather nazis from international institutions like the Hague Tribunal.

That kind of court, immediately and without stalling, should not be co-operated with and the return of those Croats already there should be requested, protecting their human rights against Stalinist persecution. Genocide on Croats is a symbol of the new age revival of nazism and we must oppose this in defence of basic human principles.

All forms of co-operation which demand that Croatia gives up its sovereignty should also be denied. Those Croatian politicians who publicly support this kind of "co-operation" with the international community which wants to cancel Croatian state sovereignty, those who defend and justify the interests of world powers in Croatia, could change their personal short sightedness and stupidity into a tragic end to the survival of the Croatian nation. The fact that they are of weak intellectual status is their own personal problem. The majority of Croats should make it impossible for private stupidity to end in catastrophe for the whole community.

LIJEPA NAŠA

10. lipnja 1796 rodio se je veliki hrvatski pjesnik Antun Mihanović, pjesnik hrvatske himne. Tom velikanu Hrvatske podignut je spomenik u Zelenjaku kraj Klanjca 7. kolovoza 1910. Iako je naš Mihanović u stvari zagrebačko dijete, i spomenik tom velikanu hrvatske poezije trebao je biti postavljen na vidnom mjestu u Zagrebu, ali gledajući njegov život i poglede na Hrvatsku isto tako spomenik mu je mogao biti postavljen u bilo kojem mjestu Hrvatske - jer toliku ljubav je nosio u svom srcu za svako mjesto Hrvatske, za svako biće Hrvatske. Život mu je bio buran - živio je i radio svugdje - čak je bio i diplomat u Turskoj, i Bukureštu, no vratio se pred kraj života u Klanjec, tamo i umro, ali je ostavio iza sebe - uz ostale pjesme - hrvatsku himnu - pjesmu Hrvatskoj koja nas odvaja od svih drugih naroda.

Malo o hrvatskoj himni - po prvi puta himna je objavljena u zagrebačkom listu "Hrvatska sloboda" 6. kolovoza 1910. god. Pogledamo li oblik himne, vidjeti ćemo da je to trohejski osmerac, iako se pjesnik nije striktno držao te ritmičke melodije. Jezik je isto tako mješani - imamo i kajkavštinu i štokavštinu izmješanu u istoj pjesmi, no kako je Hrvatska zemlja raznih narječja, dijalekata i govora - mi to čak i ne osjećamo, niti vidimo.

Himne su posebne pjesme, recimo francuska himna "Marseljeza" je pjesma koja pronosi ideju heroizma i revolucije. Ruska i engleska himna su u stvari molitve, kao i kanadska donekle. Naša hrvatska himna je oda ljepoti naše zemlje, i kao takva ona ne poziva na borbu, već je poziv ljepoti naše zemlje, "lijepoj našoj domovini" - divnoj zemlji s ravninama i planinama, vedrim nebom, blagim noćima, toplim ljetom, bistrim vodama, sa pjesmama i seljačkim idilama. I kako Mihanović kaže ...

.... *Vedro nebo, vedro čelo,
Blaga persa, blage noći,
Toplo lëto, toplo dëlo,
Bistre vode, bistre oči:*

*Vele gore, veli ljudi,
Rujna lica, rujna vina,
Silni gromi, silni udi;-
To je naša domovina !*

Narod u našoj - Mihanovićevoj - himni nije glavan, već se spominje kao proizvod te lijepe nam domovine, koji ima sve kvalitete dobrote i ljepote, koji je vedar kao njeno nebo, blag kao tople ljetne noći, topao kao klima nam Hrvatske, krepak kao njene gore. Pjesnik u svojoj himni, koju je nama ostavio da je čuvamo, nije ni malo ratoboran, no optimistički vjeruje u

pobjedu, i opet se na kraju pjesme vraća Savi, Dunavu, njivama, hrastovima - svojoj ljepotici Hrvatskoj. Humanošću i demokratizmom svoga patriotizma je Mihanović toliko suvremen i moderan da će to ostati, "dok nam njive sunce grije, dok nam hrašće bura vije". U "Lijepoj našoj" nema militarističkog tona uopće, već ona je himna radu, priznajući rat samo kao potrebu samoobrane i ne prikazujući patriotizam tek kao solidarnost sa narodom, nego mnogo više kao solidarnost našu sa zemljom, sa pejzažem hrvatskim.

Nije jedini Mihanović koji je osjećao tako svoju domovinu i svoj odnos prema domovini - isti takav je bio i Gundulić kad je pjevao svojoj domovini "dubrava" - šume, ladanje, stara sloboda. Naš poznati pjesnik Hektorović piše o patriotizmu kao o ljubavi prema prirodi u kojoj živi poezija naše duše i našeg hrvatskog jezika. Kranjčeviću je Domovina puk, demokracija, zemlja - no on vidi da nije sve tako idilično kao što to misli Mihanović.

Kad čitate Mihanovićevu "Lijepu našu" - ne samo onih par strofa koje mi pjevamo, već cijelu (pogledajte Mihanovićevu himnu na idućoj strani) - onda nam misli lete po čarima naše domovine - po obali od Dubrovnika pa sve do Istre... Mnogi su lijepo govorili o tome kako treba čitati Mihanovićevu "Lijepu našu" no nitko nije tako lijepo rekao kao Antun Gustav Matoš, pa ćemo njemu ostaviti da nam malo kaže o našoj Hrvatskoj kroz Mihanovićevu "Lijepu našu"

"Tko da odgonetne pouku što nam je pružaju čari lijepe naše domovine? Tko da pročita nauk prošlosti izmučen u urvinama Omišlja, Kraljevice, Knina, Trsata, Cesar-grada, Oštrca, Kalnika, Baga, Krka, Nehaja, Pedlja, Turnja, Ozlja, Krstinje, Jajca i Severina? Što snije Jadransko more pod Vrbnikom i otudenom Rijekom do divne Boke i oko lokrumskog samotničkog smaragda, i kakva je tajna, misterijska snaga krša te djecu svoju veže uljem masline, vinom loze, ljubavlju ružmarina, slavom lovorike, pjesmom javora šestilja, čednošću ljubice, tihim životom drhtavog kusa, smilja i kovilja ? Koja lekcija knjige je jača od simfonije što man je daje smreka, kosodrvina, bor i jela Velebita i Gorskog kotara, pa lipa, bukva, bragar, brijest, klen, jasen, jagnjed, trepetljika, i topola naših divnih prašuma i hrastovih šuma ? Koje nježne vile Hrvaticе ostaviše svoje rosne, mirišljave tragove na maglicama jutarnje livade kojom drhti kaloperka, slakovica, ružmarinka, djetelina, mak, grahrica, tratinčica, dok uz potok drhti tuga visibabe kraj nevinosti bijelih durdica što miriši po netaknutom snijegu ? I nad našim vodama, nad Savom, Dravom, Kupom, Neretvom, Krkom, Vrbasom i Dunavom lebdi Duh Gospodnji, koji je u Hrvatskoj duh hrvatski, a velebitske šume, planine kao Risnjak, Biokovo, Sljeme, i Bitoraj, Sahara primorskog golog Podgorja u antitezi sa ponositom Slavonijom i kitnjastim Srijemom fruškogorskih lipa, manastira i vinograda - grobničko pusto polje pa Obedska bara sa rojevima močvarica ptica, ždralova i samotnih orlova, Plitvička jezera, slapovi Slunčice i buk Krke kraj bisera tihog Visovca, tihog na vodi samostana, špilje, ponikve, ponornice, Kninsko i lonjsko polje, Dalmatinsko i Hrvatsko zagorje, divna skloništa kao Trakošćan, Maksimir, Dubovac, stare naše kurije, plovanije, šljivarije i slamnati, mahovinasti krovovi u šljivcima i voćnjacima oko bijelih tornjeva i zvonika u pjesmi ševe i u gukanju grlice pod gorama ili duž rijeka i potoka sa vrbom mačkovinom i jasikom kraj njiva, oranica, voda i ritova punih bandera, bulješa, linjaka, deverika, čikova i somova - srebrenasti ozon što trepti nad znojem ilinjanskih njiva, gorske magle i jesenji oblaci,

morske bure i vjetrovi, pospani snijeg nad pjesmama ponoćnog Badnjaka; Zagreb, Sarajevo, Dubrovnik... Sve, sve je to propjevalo, probudilo se i zaklikalo kroz himnu osloboditeljicu prvog budioca koji je kao Du Bellay iz francuske Plejade XVI. vijeka također napisao prvu riječ u slavu, čast i obranu svojeg jezika. Jer i jezik je produkt naše zemlje kao mi, kao savski šljunak ili bjelolist i pjenišnik hrvatske Ale. Hrvatski jezik je proizvod odnošaja Hrvata prema Hrvatskoj, prama hrvatskoj prirodi, prama polju, gori, šumi i zraku, prama našim cvjetićima i našim tihim planetima što “kolo vode” kod Preradovića, i zato naš jezik ima sve posebne boje, zvukove, oblike i osebine naše zemlje – buran kao senjska bura, mekan kao dvojnice, zaniyet kao procvjetala grana ružmarina, tužan kao kraška pustolina, veso kao tambura i dubok kao mrak naših šuma i tragika našeg mora. Samo lijepa naša domovina mogae stvoriti ljepotu divnog našeg jezika, divotu naših riječi krasnih kao naši otoci, “lijepi vrti morem plivajući”.

I na kraju, neka nam sam Mihanović govori svojim riječima ono što mi svi u srcima nosimo -

..... *Lèpa naša domovino,
Oj junačka zemljo milà,
Stare slave dèdovino,
Da bi vazda čestna bila ! (VK)*

DANICA

Horvatzka, Slavonzka y Dalmatinzka.

Tečaj I.

Dana 14. Szusheca 1835.

Br. 10.

Pešarak je večkrat dal
Stvar velikoj orči mla.
Velike i dične stvari
Stvar maljanna večkrat skvari.
Vitezović.

HORVATSKA DOMOVINA.

Lépa naša domovino.
Oj junatka zemljo mila.
Stare slave dedovino,
Da bi vazda čestna bila!

Mila, kano si nam slavna.
Mila si nam ti jedina.
Mila, kuda si nam ravna,
Mila, kuda si planina!

Vedro nebo, vedro čelo,
Blaga persa, blage noći,
Toplo leto, toplo deło,
Bistre vode, bистre oči:

Vele gore, veli ljudi,
Bujna lica, rujna vina,
Silni gromi, silni udi: —
To je naša domovina!

Ženju serpi, mašu kosec.
Déd se žuri, snopce broji.
Škriplju vozi, brašno nose.
Snasa preduč malo doji:

Pase maha, rog se tuje.
Oj, oj zvenči, oj, u tuiue.
K ognju star i mlad tejuje: —
Evo t' naške domovine!

Luč iz mraka dalko sija,
Po veeeloj livadić,
Pšame glasno brg odbija.
Ljubni poje k tamburici:

Kolo vode, živo kolo,
I na berdu, i v dolini,
Plću mladji sve okolo: —
Mi smo, pobro, v domovini!

Magla, što li, Unu skriva?
Ni t' to našli jauk turobni?
Tko li moleć smert naziva?
I' slobodni, i' au robn!

„Rat je, bratio, rat junaci,
Pušku hvataj, sablju paži,
Sedaj konjče, hajd pojači,
Slava budi, gdi au naši!“

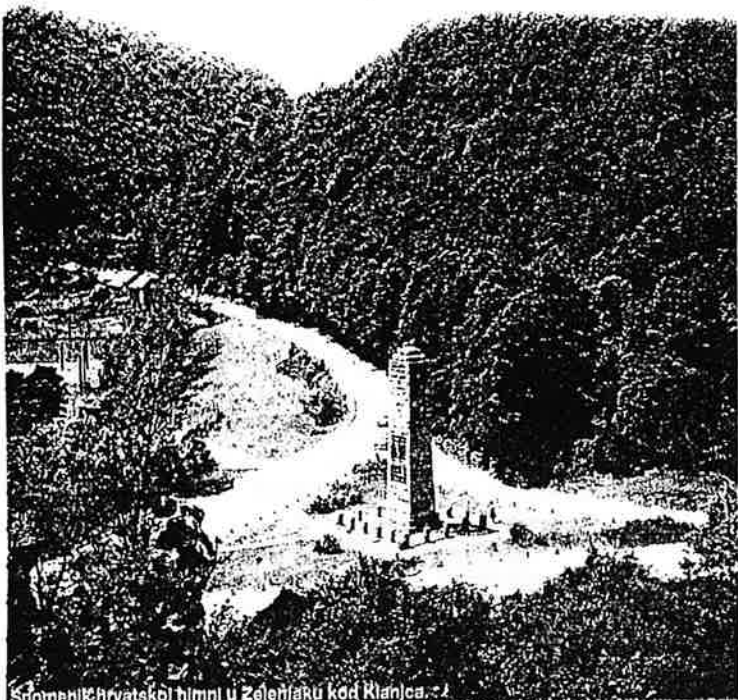
Buči bura, magla prođe, —
Puca zora, tma na bēži, —
Tuga mlue, radost dojde,
Zdravo slobost, — dušman leži!

Većeli se, tužna mati,
Padoše ti verli sinu,
Ko junaci, ko Horvati,
Ljaše kercvu domovini!

Teci, Sava hitra, teci
Nit' ti Dunaj silu gubi,
Kud li žumiš, svetle reći:
Da svog' doma Horvat ljubi,

Dok mu njive sunce grje,
Dok mu hrastje bura vije,
Dok mu mervie grob sakrije,
Dok mu živo serdce bije!

MM.....d.

OBNOVA VUKOVARA 98
HUMANITARNA UDRUGA HRVATA JUŽNOG
ONTARIJA

OBJECT-ORIENTED

Upravni odbor humanitarne udruge za obnovu Vukovara započeo je s prikupljanjem sredstava i u Hrvatskoj Kreditnoj Zadrugi otvorio račun pod nazivom "Obnova Vukovara 98". Uplate se mogu vršiti na šalterima Zadruga u Torontu, Mississaugi i Hamiltonu.

Vaše novčane darove možete uplatiti kod svih članova Upravnog Odbora Zvonka Luburica, Dr. Branka Radišića, Milana Krijana, Dragutina Mileka, Mirka Bukovca, Ivice Lončarića, Slavka Reze, Josipa Gojmerca i Antuna Mesića.

Takodjer uplate se mogu izvršiti:

- u agenciji "Generalturist" iz Mississauga, 3045 Southcreek Rd. Unit 1, tel (905) 602-8900;

- u Generalnom Konzulatu Republike Hrvatske u Mississaugi, 918 Dundas Street East, Suite 302, tel (905) 277-9051.

Članovi Odbora će i na svim javnim skupovima u hrvatskoj zajednici organizirati prikupljanje sredstava, kod poslovnih ljudi i uspješnih profesionalaca te nedjeljom poslije misa u hrvatskim zupama.

*Predsjednik Upravnog Odbora
Zvonko Luburić, v.r.*

POLITICS AND OTHER DIRTY WORDS

POP MOMČILO ĐUJIĆ: ZAŠTO ŠUTNJA O ČETNIČKIM ZLOČINIMA

SUBNOR u SFRJ, a SAB u Hrvatskoj nisu do danas spominjali zločinca Momčila Đujica. Prema nepotpunim podacima, četnici Momčila Đujica samo u kninskoj krajini ubili su kamom, toljagom i metkom 1.327 žitelja, a od toga je čak 918 bilo Srba ! Jesu li i oni ubrojeni u ustaške žrtve ? Tisak Nedićeve Srbije hvalio ga je "Na čelu svih četnika tromede nalazi se vojvoda M. Đujić!"

Koncem 1942. godine Uredbom o prijekim sudovima ustanovljen je stalni Prijeki Sud Dinarske Oblasti, najprije u Strmici, zatim u Kosovu. Nalazio se pored zatvora uz samu crkvu Lazaricu. U stravičnim uvjetima tamo je mučeno, osuđeno i pobijeno na stotine ljudi. Jedan od glavnih suradnika Momčila Đujića bio je i "porotnik" u tome sudu kašuder (redovnik) o. Nikanor Kalik.

O zlodjelima vojvode Momčila Đujića, kao i o četničkim zlodjelima uopće na teritoriju NDH napisat će se knjige, skupit će se podatci, prešućivani i “zaboravljani” do sada. I u nas i u inozemstvu neki šute o tome, jer “ne znaju” da su i onda “goloruki” - kao i u Domovinskom ratu - srpski četnici klali, silovali i razarali hrvatska naselja, da su se i u Drugom Svjetskom ratu u gradove slijevali deseci i deseci tisuća Hrvata i Muslimana prognanih u svojoj državi i od četnika i od partizana sa svojih ognjišta, a da se toliki od njih ni 1945. ni do danas nisu još mogli vratiti.

I još nešto - ne prikrivajući i ne opravdavajući stvarno počinjene ustaške zločine, treba napomenuti da ni u drugom Svjetskom ratu ni u Domovinskom ratu nijedan - doslovno nijedan - hrvatski vojnik nije stupio ni na pedalj teritorija tada Nedićeve, danas Miloševićeve Srbije, na srbijski teritorij nije ispaljen ni onda ni jučer nijedan hrvatski metak, niti je tamo ubijen nijedan Srbin, srušena ili zapaljena ijedna kuća.

Uživajući gostoprimstvo SAD, državljani te zemlje četnički vojvoda Momčilo Đujić, ratni zločinac, uključio se 1990. u pripreme za agresiju na Hrvatsku. Onomu “zaboravljenom već, novokomponiranom tada srpskom heroju-mučeniku Miroslavu Mlinaru, kome je ekipa dr. Jovana Raškovića napravila pod anestezijom nekoliko posjekotina na licu i tijelu, proglašivši da žrtvom ustaša, tome Mlinaru 9. srpnja 1990. na svečanosti pokraj Knina svečano predaju dar vojvode Đujića - ćirilčni stroj za pisanje. I to je priredeno baš u - Strmici.

Iste 1990. godine pismenim dekretom Momčilo Đijić proizvodi u zvanje četničkog vojvode Vojislava Šešelja prigodom njegovog boravka u SAD. A svibnja 1991. s teritorija demokratske države SAD taj zločinac preko radio valova huška na rat protiv jedne države - nove Hrvatske. "Nezavisni" beogradski radio B-92 daje Đujiću mogućnost da preko njega pošalje ovakvu poruku svojoj braci i sestrama na ovim prostorima:

“Pred nama je borba za slobodu i obnovu srpske države na Balkanu, države u kojoj će biti ujedinjeno sve srpsko, sve srpske zemlje... To je naš nacionalni program i životni zadatak našeg pokolenja. Ne bojte se Hrvata. To su plašljive životinje, strvinari. Ja sam se sa njima obračunavao u prošlom ratu... Zapamtite, sa Hrvatima ne sme biti nikakvih razgovora, pregovora ili nagadanja - sa njima možemo razgovarati samo kroz pušćane cevi. Oni su crna vojska Vatikana, a i sami ne znaju ko su.

Granice srpskih zemalja dopiru doklen su naši hramovi, naši domovi, naši grobovi.. Na jugoistoku (sic!) srpskih zemalja to je

naša srpska krajina, tu smo na straži i predstraži srpstva... Srbija, naša matica, treba da zna da su joj najbolji sinovi na straži u Krajini... Držite se hrabro, složno i ujedinjeno. Bog je s nama, jer ne otimamo ništa tude, nego tražimo svoje... Nek se Hrvati ispreče pred nas, pa da vidimo kom obojci, kom opanci. Srbija se rada, živeli!"

Širenju poruke vojvode Đujica priključila se i Borba - u broju od 28.V.1991. toga dnevnika tiskan je spomenuti tekst, uz napomenu da je to interview Radiju B-92. Bez ijedne riječi ograde... Nije poznato da je međunarodnim konvencijama dopušteno da državljani SAD (ili neke druge zemlje) javno, putem medija, poziva s njezina teritorija državljane druge zemlje u rat protiv treće, suverene države.

No, kad se radi o Hrvatskoj, točnije o napadajima na našu državu, sve je dopušteno, “demokratski” okviri vrlo široki, točnije - ničim omeđeni. Jer, vojvoda Momčilo Đujić i ovih dana se oglasio iz svoje nove domovine SAD. Beogradske novine, prema Hini, objavile su 16. travnja 1998, novu poruku toga ratnog zločinca i to u povodu proslave Pravoslavnog Uskrsa. Đujić poručuje Srbima da je “u ovim sudbonosnim (!) danima nametnuta (!) borba srpskom narodu u kojoj se odlučuje njegova sudbina biti ili ne biti.”

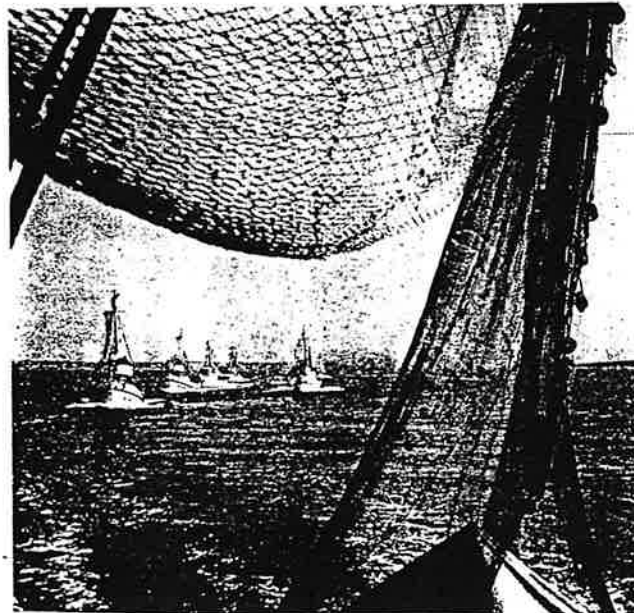
Ukazujući na “tragični položaj” srpskoga naroda, on postavlja pitanje “Kako sve nevolje savladati i dušmana (!) pobijediti?” i daje odmah i odgovor. Po njegovu mišljenju Srpska Pravoslavna crkva treba sazvati crkveno-narodni sabor, izabrati “vladu spasa” u koju trebaju ući oni “koji srpski dišu i pišu, što u Boga veruju”, jer “jedino SPC može govoriti u ime svih Srba”. I zvoní na uzbunu vojvoda - ratni zločinac - ako Srpska pravoslavna crkva ne sazove taj sabor, ona će “prvi puta u životu srpskog naroda promašiti svoju spasonosnu i sudbonosnu ulogu.”

Imaju li, možda, i Hrvati pravo na povijesno pamćenje, na punu istinu, na svoje nacionalno dostojanstvo i na neuznemiravanje?

I nije li vrijeme izvršiti dečetnikizaciju i ukazati na antikroatizam i anti katolicizam ne samo na ovim prostorima, nego i u nekim krugovima u inozemstvu, u nekim državama iz kojih nam godinama već dolaze i pritišću nas raznorazni brižni “mirotvorci”, “znalci” povijesti, udarajući nam packe i učeći nas (svojoj?) demokraciji?

Ljubica Štefan

Zajedničar, 20. svibnja 1998

KALI, ON THE ISLAND OF UGLIJAN